

życie politechniki

Nowe władze Politechniki Białostockiej

Mały wielki pierwszy krok

Jubileusz Związku Zawodowego Pracowników Technicznych PB

Kalejdoskop sukcesów studenckich

Pracownicy PB zdobywają szczyty

1

2

3

4

5

6

1. Dzień otwarty PB na WA 24 III 2012 r., fot. S. Augustyn/SAF; 2. Dzień Wydziału Architektury 11 V 2012 r., fot. M. Sołodyna/SAF; 3. Dzień Wydziału Elektrycznego 10 V 2012 r., fot. R. Maksymczuk; 4. Dzień otwarty PB na WM 24 III 2012 r., fot. D. Miszkiel/SAF; 5,6. Dzień Otwarty PB na WI 24 III 2012 r., fot. P. Tadejko; 7. Dzień Wydziału Zarządzania 9 V 2012 r., fot. L. Lisica/fot. SAF; 8. Gala konkursu Mój pomysł, mój biznes 24 IV 2012 r., fot. T. Szejbut/SAF

7

8

W numerze:

aktualności

Nowe władze Politechniki Białostockiej	4
Mały wielki pierwszy krok	8
Pierwsze podlaskie zawody sumo robotów – Eastrobo OPEN 2012	10
Dziewczyny na politechniki – piąta edycja	10
Wyniki konkursu NOWA MYŚL W ARCHITEKTURZE	12
Marszałek docenił absolwentów Wydziału Architektury PB	13
Filary budownictwa	14
Olimpiada Wiedzy o Wynalazczości	17
W służbie pracownikom PB na przełomie wieków	18
Za rok pojedziemy po zwycięstwo!	20
Wieści z maty	20
Pływacy Politechniki Białostockiej mistrzami PALM 2012	22
Politechnika Białostocka Akademickim Mistrzem Polski w Lekkiej Atletyce!	22

nauka

Profesor Tadeusz Kaczorek Doktorem Honoris Causa Politechniki Rzeszowskiej	23
Pracownicy PB w gremiach naukowych	24
Habilitacja dr inż. Joanny Ejdys	26
Obrony rozpraw doktorskich	27
Puszcza Białowieska łączy naukowców	30
Wsparcie współpracy kadr nauki i biznesu województwa podlaskiego	32
Naukowcu – czas na staż	33
Program LUDZIE w 7 Programie Ramowym UE	34

mieszanka studencka

Białystok Job Days 2012 czyli studenci zapraszają pracodawców	36
Programiści z Wydziału Informatyki w czołówce krajowych finałów Imagine Cup 2012	37
Studenci WE zbudowali elektryczny pojazd balansujący	39
Podlaska Marka Roku dla łazika Magma2	39
Sukces naszych studentów na olimpiadzie językowej	40
Studenci PB na PozRobot 2012	40
Studenci PB wyróżnieni w konkursie dla młodych twórców	41
Młodzi architekci w finale konkursu Urban Collective	41
Najlepsza w dyktandzie	42
Pronar – praktyki – praca	42
Mój pomysł. Mój biznes	43

varia

Moje Himalaje	45
Góra, która łśni – Kilimandżaro	48

Życie Politechniki Pismo Politechniki Białostockiej. Numer 1/2012. Nakład: 600 egz.
Redakcja: Agnieszka Halicka (redaktor naczelna), Monika Rokicka, Agnieszka Gierjekiewicz-Wróbel, Tomasz Jastrzębski
Korekta: Magdalena Niedźwiedzka
Zdjęcia na okładce: wierzchołek Mount Everestu wylaniający się zza Lhotse i Ama Dablam, fot. L. Sienkiewicz
Zdjęcia: zasoby PB, materiały nadesłane, Studencka Agencja Fotograficzna (SAF)
Skład: Joanna Ziółkowska, Oficyna Wydawnicza Politechniki Białostockiej
Druk i oprawa: Oficyna Wydawnicza Politechniki Białostockiej
Wydawca: Politechnika Białostocka, ul. Wiejska 45A, Białystok, tel. 85 746 97 24

ISSN 1641-3369

Wersja internetowa: <http://www.pb.edu.pl/Zycie-Politechniki.html>

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów, korekty nadesłanych materiałów, a także do publikacji materiałów w dogodnym dla redakcji czasie i kolejności.

Data zamknięcia numeru: 28 maja 2012 r.

Nowe władze Politechniki Białostockiej

Wiemy już, kto będzie piastował funkcje rektora i prorektorów w kadencji na lata 2012-2016.

18 kwietnia 2012 r. podczas posiedzenia Uczelnianego Kolegium Elektorów, Rektorem Politechniki Białostockiej został wybrany **prof. dr hab. inż. Lech Dzieńis**. Za jego kandydaturą zagłosowało 94 spośród 98 elektorów biorących udział w głosowaniu.

Prof. Lecha Dzieńisa jako kandydata na funkcję rektora zgłosili prof. Tadeusz Citko, obecny Rektor PB oraz prof. Józefa Wiater, Dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Tę kandydaturę poparł także Związek Zawodowy Pracowników Technicznych PB oraz Uczelniana Rada Samorządu Studentów PB. Nie zgłoszono kontrkandydatów.

Rektor-elekt na swojej stronie internetowej podziękował wyborcom za udzielone mu poparcie: „Uzyskany wynik wyborczy traktuję jako wyraz zaufania do mojego planu rozwoju Politechniki Białostockiej w najbliższych czterech latach. Dołożę wszelkich starań, aby nie zawieść pokładanych we mnie oczekiwań. Jestem przekonany, że mogę liczyć na Waszą pomoc i wsparcie przy realizacji naszych wspólnych celów”. Wśród zadań, które należy podjąć w nowej kadencji Rektor-elekt wymienia m.in. dalszy rozwój infrastruktury badawczej i socjalnej Uczelni z wykorzystaniem środków Unii Europejskiej, intensyfikację współpracy i wymiany międzynarodowej oraz wspieranie i nagradzanie pracowników, których prace będą mieć innowacyjny charakter. W jego programie wyborczym znajdziemy również zapowiedź wdrażania w PB nowoczesnych metod i technik pracy dydaktycznej (kształcenia na odległość, platform e-learningowych), utworzenia Akademickiego Centrum Kultury Studenckiej, starania o pozyskanie większej liczby studentów zagranicznych. Rektor-elekt chciałby również zintegrować prace badawcze rozproszone w tej chwili na różnych wydziałach. Te zabiegi pomogłyby wytyczyć główne kierunki działalności naukowej Uczelni, a przez to wyróżnić ją na tle innych krajowych ośrodków akademickich. Rektor-elekt zaznacza również, że prace badawcze realizowane na Politechnice Białostockiej powinny odpowiadać kierunkom i potrzebom biznesu w regionie.

Rektor PB Tadeusz Citko składa gratulacje
Rektorowi-elektowi

Prof. Lech Dzienis jest specjalistą inżynierii środowiska w zakresie systemów zaopatrzenia w wodę i oczyszczania ścieków komunalnych.

Urodził się w 1952 r., w Krakowie, w rodzinie z tradycjami inżynierskimi. Ukończył studia magisterskie na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Łódzkiej. W 1983 roku uzyskał tytuł doktora nauk technicznych w Moskiewskim Instytucie Inżynierijno-Budowlanym, a w roku 1993 na Politechnice Krakowskiej – na podstawie rozprawy „Niezawodność wiejskich systemów zaopatrzenia w wodę” – otrzymał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska. Tytuł profesora nauk technicznych uzyskał w 2007 roku na Politechnice Wrocławskiej.

Do Białegostoku przyjechał w roku 1983 i podjął pracę na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej. W latach 1990-1996 pełnił funkcję prodziekana, a następnie przez okres dwóch kadencji, 1996-1999 i 1999-2002, dziekana wydziału. Od 1995 roku, z krótkimi przerwami, sprawuje obowiązki kierownika Katedry Systemów Inżynierii Środowiska (daw. Katedry Ochrony Środowiska), a od ponad dwudziestu lat jest członkiem Senatu Politechniki Białostockiej. W roku 2008 objął funkcję Prorektora ds. Rozwoju i Współpracy Politechniki Białostockiej.

W trakcie swojej kariery naukowej odbył wiele staży zagranicznych, m.in. w Moskiewskim Instytucie Inżynierijno-Budowlanym (ZSRR), University of South Florida (USA), czy też University of Connecticut (USA).

Prof. Dzienis jest autorem 45 prac monograficznych, 55 artykułów i referatów, 1 monografii książkowej oraz 2 skryptów, współautorem ponad 20 prac naukowo-badawczych, kierownikiem 3 grantów KBN, promotorem 6 prac doktorskich, jak również ponad 100 prac magisterskich i inżynierskich.

Uczestniczy w pracach gremiów naukowych, eksperckich oraz zawodowych. W latach 1996-2000 był członkiem Sekcji Inżynierii Sanitarnej Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, a w latach 2002-2006 członkiem Rady Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Od 1994 roku jest ekspertem Fundacji EKOFUNDUSZ, biegłym z listy Wojewody Podlaskiego w zakresie sporządzania ocen oddziaływania na środowisko i członkiem Komitetu Inżynierii Środowiska PAN w bieżącej kadencji. W latach 2004-2008 pełnił funkcję Przewodniczącego Rady Nadzorczej MPEC Sp. z o.o. w Białymstoku, od 2009 roku jest Przewodniczącym Rady Nadzorczej „Wodociągów Białostockich” Sp. z o.o., a od 2010 roku Przewodniczącym Rady Nadzorczej „Instytutu Innowacji i Technologii Politechniki Białostockiej” Sp. z o.o. Ponadto zajmuje się działalnością gospodarczą i biznesową w ramach Biura Projektowo-Badawczego PROEKO oraz firmy BSK-BIOGEST Sp. z o.o. Jest autorem szeregu innowacyjnych rozwiązań w dziedzinie techniki. Za swoją działalność naukową, zawodową i społeczną prof. Lech Dzienis był wyróżniany m.in. Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Odznaką Honorową „Za Zasługi Dla Budownictwa”, Złotym Krzyżem Zasługi oraz Złotym Medalem za Długoletnią Służbę.

prof. dr hab. inż. Lech Dzienis

Rektor-elekt przyjmuje gratulacje od pracowników i studentów Politechniki Białostockiej

Uczelniane Kolegium Elektorów na posiedzeniu wyborczym 11 maja 2012 roku dokonało wyboru Prorektorów Politechniki Białostockiej na kadencję 2012-2016. Elektorzy podczas głosowania poparli zgłoszonych przez Rektora-elekta kandydatów. Prorektorem ds. Rozwoju i Współpracy został **dr hab. inż. Roman Kaczyński, prof. PB**. Uzyskał 74 głosów. Prorektorem ds. Nauki został **prof. dr hab. inż. Jan Dorosz**. Jego kandydaturę poparło 79 elektorów. Prorektorem ds. Studenckich i Dydaktyki została **dr hab. Grażyna Łaska**, która w głosowaniu elektorów uzyskała 73 głosy. W głosowaniu wzięło udział 81 elektorów.

dr hab. inż. Roman Kaczyński, prof. PB

Dr hab. inż. Roman Kaczyński pracuje od 1979 r. w Katedrze Podstaw Konstrukcji Maszyn na Wydziale Mechanicznym w Białymstoku, a od roku 2009 pełni funkcję kierownika Zakładu Inżynierii Produkcji. W roku 1988 napisał rozprawę doktorską, którą obronił w Instytucie Lotnictwa Cywilnego w Kijowie. W 2004 roku przeprowadził przewód habilitacyjny przed Radą Naukową Uniwersytetu Technicznego w Sankt-Petersburgu, zatwierdzony decyzją Wyższej Komisji Atestacyjnej Federacji Rosyjskiej w Moskwie.

Dr hab. inż. Roman Kaczyński jest autorem ponad 100 publikacji naukowych oraz 4 patentów. Jest promotorem w dwóch otwartych przewodach doktorskich, opiekunem trzech doktorantów oraz autorem dwóch recenzji rozpraw doktorskich. Dr hab. inż. Roman Kaczyński jest autorem lub współautorem ok. 4 publikacji dydaktycznych, w tym jednego podręcznika i jednego skryptu do ćwiczeń, które są wykorzystywane w procesie dydaktycznym.

Przez trzy kadencje pełnił funkcję Prodziekana ds. Nauki na Wydziale Mechanicznym, przez dwie kadencje brał udział w pracach Senatu PB oraz pełnił funkcję Przewodniczącego Zarządu Fundacji na rzecz Rozwoju Politechniki Białostockiej (od 2003 do 2008 roku). Kieruje dwoma tematami umów międzynarodowych z Uniwersytetem Technicznym i Uniwersytetem Transportu Wodnego w Sankt Petersburgu, w Federacji Rosyjskiej. Jest inicjatorem i organizatorem Północno-Wschodniego Klastra Maszynowego, w którym pełni funkcję przewodniczącego Rady.

prof. dr hab. inż. Jan Dorosz

Prof. dr hab. inż. Jan Dorosz w 1973 roku ukończył Wydział Elektryczny Politechniki Poznańskiej, uzyskując tytuł magistra inżyniera elektryka w specjalności elektrotechnika przemysłowa. Pracę zawodową podjął w Hucie Szkła „Białystok”, gdzie pełnił szereg funkcji, również na stanowisku dyrektora – prezesa zarządu, co zaowocowało bogatym doświadczeniem w zakresie gospodarki energetycznej przedsiębiorstwa przemysłowego, organizacji i kierowania badaniami oraz wdrożeniami uzyskanych wyników badań.

W 1979 roku prof. dr hab. inż. Jan Dorosz rozpoczął współpracę z Politechniką Białostocką w zakresie badań nad technologią wytwarzania i zastosowaniami światłowodów. Ta tematyka stała się jego naukową pasją. W 1984 roku obronił przed Radą Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu M.C. Skłodowskiej w Lublinie rozprawę doktorską pt. „Wybrane problemy tyglowej technologii światłowodów”. Następnie w 1997 roku uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych na Wydziale Inżynierii Materiałowej i Ceramiki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Tytuł naukowy profesora nauk technicznych otrzymał z rąk Prezydenta RP 14 listopada 2006 r.

Prof. dr hab. inż. Jan Dorosz jest autorem ponad 200 publikacji naukowych oraz 12 patentów. Był promotorem 5 rozpraw doktorskich, wypromował ponad 130 magistrów inżynierów i inżynierów, był 10-krotnie recenzentem w postępowaniu habilitacyjnym i o nadanie tytułu profesora. Zorganizował, a następnie kierował w latach 2004-2008 studiami doktoranckimi na Wydziale Elektrycznym PB. Jest kierownikiem Katedry Optoelektroniki i Techniki Świetlnej na Wydziale Elektrycznym PB. W latach 2002-2012 realizował badania w ramach 8 grantów MNiSW, z których 4 kierował.

Dr hab. Grażyna Łaska w 1988 roku, dyplomem z wyróżnieniem, ukończyła Wydział Matematyczno-Przyrodniczy Filii Uniwersytetu Warszawskiego w Białymstoku na kierunku biologia. Na Wydziale Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w 1993 roku doktoryzowała się, a w 2008 roku uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego biologii.

W 1988 roku podjęła pracę na Politechnice Białostockiej. Związana była z Katedrą Zoologii, gdzie wspólnie z prof. A. Czerwińskim współtworzyła kierunek studiów ochrona środowiska, następnie z Zakładem Ekologii Krajobrazu i Katedrą Ochrony Gleb i Powierzchni Ziemi w Instytucie Inżynierii i Ochrony Środowiska. Obecnie dr hab. Łaska pracuje w Katedrze Ochrony i Kształtowania Środowiska na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej, prowadzi zajęcia dydaktyczne na kierunkach: inżynieria środowiska, ochrona środowiska, gospodarka przestrzenna i architektura krajobrazu. Główny zakres badań naukowych dr hab. Grażyny Łaskiej dotyczy geobotaniki, ekologii, ochrony środowiska i ochrony przyrody. Jej zainteresowania i publikacje obejmują również ekologię roślin, ekologię krajobrazu i kartografię szaty roślinnej oraz ekologię dynamiczną.

Dr hab. Grażyna Łaska jest promotorem ponad 200 prac dyplomowych, była opiekunem naukowym kilku roczników studenckich, opiekunem naukowym studenckich obozów sportowych, praktyk dyplomowych oraz praktyk zawodowych. Pod jej opieką naukową 4 absolwentów Politechniki Białostockiej ukończyło staże asystenckie, a obecnie opiekuje się 4 doktorantami, będąc jednocześnie promotorem ich prac doktorskich. Od 2009 roku jest kierownikiem studiów podyplomowych „Ochrona Środowiska i Zrównoważony Rozwój” na WBiŚ PB, gdzie w 2012 roku zakończy ich drugą edycję.

Dr hab. Grażyna Łaska jest autorem 65 publikacji naukowych, w tym 2 monografii naukowych, recenzentem artykułów naukowych do periodyków międzynarodowych i krajowych, recenzentem monografii naukowych i ministerialnych wniosków konkursowych. Była kierownikiem i realizatorem 18 projektów badawczych. Od 2008 roku posiada certyfikat uczestnictwa w Zespole Ekspertów Zewnętrznych ds. Analiz Delphi Narodowego Programu Foresight Polska 2020, jest ekspertem przyrodniczym na potrzeby Programów UE PROW 2007-2013, członkiem Rady Naukowej Wigierskiego Parku Narodowego, Przewodniczącą Oddziału Białostockiego Polskiego Towarzystwa Botanicznego, pełni również funkcję Rzecznika Dyscyplinarnego ds. Nauczycieli Akademickich Politechniki Białostockiej. Za swoją działalność naukową, organizacyjną i dydaktyczną, w latach 1994-2012 została nagrodzona 6 Nagrodami Rektora Politechniki Białostockiej, a w 2011 roku Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Warto przypomnieć, że nad prawidłowym przebiegiem wyborów czuwa Uczelniana Komisja Wyborcza, której przewodniczy prof. Andrzej Wasiak, zastępcą przewodniczącego jest dr inż. Roman Niesteruk, a sekretarzem dr inż. Jolanta Niedzielko. Regulamin Wyborczy Politechniki Białostockiej określa Uchwała nr 9/44/2011 Senatu Politechniki Białostockiej z dnia 24 listopada 2011 r.

Uczelniany kalendarz wyborczy przewiduje również wybory dziekanów i prodziekanów oraz delegatów do Senatu. Pełen skład władz Politechniki Białostockiej kadencji 2012-2016 poznamy 30 czerwca br.

oprac. **Monika Rokicka**

Mały wielki pierwszy krok

Pracownicy Katedry Inżynierii Materiałowej i Biomedycznej Politechniki Białostockiej skonstruowali unikalną protezę kończyny dolnej dla chłopca, który od urodzenia jest niepełnosprawny ruchowo.

Dwuletni Maciek urodził się bez lewej rączki i nóżki. Chłopiec wypracował patologiczny mechanizm raczkowania, który doprowadziłby w przyszłości do uszkodzenia pozostałych kończyn. Aby temu zapobiec oraz umożliwić poruszanie się dziecka, naukowcy oraz studenci z Wydziału Mechanicznego PB podjęli pracę w kierunku zaopatrzenia ortotycznego dziecka. Znakomitym efektem ich działań jest unikalna konstrukcja protezy kończyny dolnej, która umożliwiła odtworzenie lokomocji dziecka, a tym samym zapewniła mu rozwój funkcji motorycznych.

W skład zespołu pracującego nad udoskonaleniem protezy nogi oraz budową nowoczesnej protezy ręki dla Maćka wchodzi naukowcy z Katedry Inżynierii Materiałowej i Biomedycznej PB oraz studenci inżynierii biomedycznej działający w kole naukowym Orthos.

Kierownik Katedry Inżynierii Materiałowej i Biomedycznej profesor dr hab. inż. Jan Dąbrowski mówi o tym, że prace nad protezami dla Maciusia uzmysławiają, jak ważne jest przełożenie teorii w działalność praktyczną. Pracownicy, a przede wszystkim studenci, widzą, jak ich prace teoretyczne: wyliczenia obciążeń, mechaniki materiałów, motoryki ciała, składają się w jedną całość – protezę, która ułatwia życie małemu człowiekowi. Wszyscy pracujący nad protezą mają ogromną satysfakcję z tego, że pomagają. Maciek jest energicznym, radosnym dzieckiem, które porusza się samodzielnie! Inny, znacznie mniej emocjonalny aspekt związany jest z finansami. Ponieważ protetyka znajduje się w obszarach badawczych naukowców z Politechniki Białostockiej, prace teoretyczne wykonywane są w ramach działalności naukowej pracowników Katedry. Ale już za surowce, z których protezy są wytwarzane trzeba zapłacić ze środków własnych.

Szef projektu – ortopeda dr n. medycznych Artur Bogucki mówi o chłopcu: *Maciek zgłosił się do nas z dwiema protezami. Na żadnej nie był w stanie chodzić. Zidentyfikowaliśmy ten problem i rozwiązaliśmy go. To rozwiązanie polegało na dwóch rzeczach: jedna – to zmieniona koncepcja leja przeziernego ujmującego kikut. Druga rzecz to sama stopa, która została w stu procentach wykonana na Wydziale Mechanicznym. Po wymianie leja chłopiec zaczął chodzić, ale nie był z tego zadowolony. Natomiast po wymianie stopy po prostu nam uciekł. Ta stopa rozpadła się po kilku*

Od lewej: dr inż. J. Sidun, dr inż. J. Mystkowska, dr A. Bogucki, prof. J. Dąbrowski, prof. E. Sajewicz, prof. F. Siemieniako

miesiącach. Została więc wykonana kolejna, która służy do dzisiaj. Ale od tego czasu chłopiec wyrósł, zmieniły się proporcje kikuta i w związku z tym trzeba wymienić lej, a przy okazji cały dół. Jednocześnie chłopiec czuje potrzebę protezy kończyny górnej, co jest nowością, bo do tej pory takiej potrzeby nie komunikował. Obecnie tworzona jest proteza kosmetyczna, potrzebna do tego, by chłopiec mógł wyćwiczyć kikut ręki oraz dostosować go do przyszłych obciążeń i przeciążeń. Kolejnym etapem, jak mówi dr Bogucki, będzie proteza czynnościowa. Zespół będzie chciał zbudować urządzenie, w którym pacjent sam będzie mógł wymieniać końcówki tzw. ręce protetyczne. Maciek jest przypadkiem szczególnym: nie ma dwóch kończyn po tej samej stronie. Powodem jego wczesnego protezowania był patologiczny mechanizm raczkowania, które dziecko sobie wypracowało. To przykład i dowód na to, że w protetyce nie należy kierować się wiekiem pacjenta, ale raczej jego potrzebami. Powszechnie przyjmuje się, że dzieci są protezowane po ukończeniu trzeciego roku życia. W skali światowej nie ma rozwiązań tego typu dedykowanych małym dzieciom. Nienajlepszym, jednak praktykowanym rozwiązaniem jest obcinanie i pomniejszanie protez przeznaczonych dla większych dzieci. Kolejnym problemem jest to, że do czwartego roku życia cała biomechanika chodu dziecka jest nieznaną. Literatura na ten temat jest bardzo skąpa i naukowcy zajmujący się tym tematem skupiają się na obserwacji... zawierają własnemu doświadczeniu i intuicji.

Koordinator kierunku inżynieria biomedyczna na Wydziale Mechanicznym profesor Eugeniusz Sajewicz od wielu lat specjalizuje się w szeroko pojętej protetyce i ortotyce. Podczas zajęć ze studentami przekazuje między innymi wiedzę nt. projektowania sprzętu protetycznego – pewnych elementów protez kończyn górnych i dolnych, sprzętu ortotycznego, tego wszystkiego, co ma służyć nie tylko osobom po amputacjach, ale także tym z czasowymi bądź trwałymi defektami w narządzie ruchu. Prof. Sajewicz tak opisuje pracę z Mackiem: *Przypadek tego dziecka jest unikalny. Trudno przecież o świadomą współpracę takiego małego pacjenta, a to utrudnia w pewnym stopniu rozwiązanie problemu. Trzeba także patrzeć perspektywnie: dziecko rośnie, sprzęt musi się zmieniać, zarówno pod względem gabarytów jak i funkcjonalności. Dziś w protetyce jest cała masa różnych interesujących rozwiązań, technologicznie bardzo zaawansowanych, warto je wszystkie mieć na uwadze, żeby podążać za rosnącymi wymaganiami funkcjonalnymi i intelektualnymi dziecka. Istnieją np. protezy bioelektryczne, gdzie poprzez uaktywnianie mięśni w konkretnych partiach ciała możemy sterować protezą. Są to bardzo zaawansowane rozwiązania, polecane młodzieży i osobom dorosłym, ze względu na wymagania świadomej współpracy pacjenta.* Profesor Sajewicz dodaje, że naukowcy Wydziału Mechanicznego Politechniki Białostockiej starają się o grant z Naukowego Centrum Badań i Rozwoju, dzięki któremu można byłoby kontynuować prace nad protezami dla Macia.

Dalszy rozwój dziecka zależy od efektów współpracy lekarzy i inżynierów z Politechniki Białostockiej oraz od wsparcia ludzi dobrej woli. Ostateczny wzorzec chodu kształtuje się w 15-16 roku życia człowieka. Trudno w tej chwili przewidzieć, ilu protez będzie potrzebował Maciek do momentu osiągnięcia tego wieku. Jak szacuje dr Bogucki roczny koszt protezowania chłopca wynosi około stu tysięcy złotych rocznie. Naukowcy oraz rodzina chłopca apelują więc do Ministerstwa Zdrowia o to, by można było ten koszt choć w pewnym zakresie zrefundować. Jednak już teraz na przykładzie wspaniałej współpracy Macia z naukowcami z PB widać, że można i warto w protetyce kierować się nie wiekiem, ale przede wszystkim potrzebami małego pacjenta. Jeśli dziecko czuje potrzebę zwiedzania, lokomocji, to jest to moment, w którym należy mu tę lokomocję umożliwić. Podobnie jest z kończyną górną, która powinna pojawić się wtedy, kiedy dziecko zasygnalizuje nam taką potrzebę.

Zainteresowanych pomocą dla Maciusia prosimy o kontakt z Fundacją:

Fundacja Dzieciom Zdążyć z Pomocą

ul. Łomiańska 5, 01-685 Warszawa

Bank BPH S.A. nr konta 15 1060 0076 0000 3310 0018 2615

Na leczenie i rehabilitację Macieja Szałkowskiego nr 10482

Maciek z Mamą i dr. Boguckim

Agnieszka Halicka,

Monika Rokicka,

dr inż. Joanna Mystkowska, WM

Pierwsze podlaskie zawody sumo robotów – Eastrobo OPEN 2012

fot. P. Tadejko

24 marca 2012 r. na Wydziale Informatyki PB odbyły się pierwsze zawody Eastrobo OPEN 2012. Do walki o puchar Dziekana Wydziału Informatyki Politechniki Białostockiej stanęli konstruktorzy i programiści niewielkich robotów skonstruowanych z zestawu LEGO Mindstorms. Roboty zaprogramowane do walk wojowników sumo dostarczyły wielkich emocji.

Oficjalne wyniki zawodów Eastrobo OPEN 2012 przedstawiają się następująco:

1. Robospace Yellow (w składzie: Marcel Kuberski – kapitan, Szymon Nieścior; opiekun: Grzegorz Kałęka. Robospace.pl)
2. Robospace Red (w składzie: Andrzej Androsiuk – kapitan, Przemysław Baranowski i Jan Cylwik; opiekun: Grzegorz Kałęka. Robospace.pl)
3. juicycoding (w składzie: Marcin Malenda – kapitan, Dariusz Kuźmicki. Wydział Informatyki Politechniki Białostockiej)

Wyróżnione drużyny to: Junior – Robospace Blue, Kadet – Szlachta i Magnaci, Senior – Sekiwake.

Zawody Eastrobo OPEN 2012 zorganizowało Studenckie Koło Naukowe Mobilne Systemy Inteligentne przy Wydziale Informatyki PB. Turniej, na żywo relacjonowała Naukowa Interaktywna Telewizja HD Politechniki Białostockiej przy MSK BIAMAN.

WI

Dziewczyny na politechniki – piąta edycja

Urszula Zajkowska i Marta Rojecka

26 kwietnia już po raz piąty zaprosiliśmy uczennice szkół średnich na Dzień Otwarty Tylko Dla Dziewczyn w Politechnice Białostockiej. Pierwsze uczennice pojawiły się na Wydziale Elektrycznym już przed godziną 10. Tu w Auli I odbyła się pierwsza część spotkania. Dziewczyny przywitała Prorektor ds. Studenckich i Dydaktyki prof. Katarzyna Zabielska-Adamska, następnie o swojej drodze zawodowej i tym, czym zajmuje się inżynieria biomedyczna, opowiedziała dr inż. Joanna Mystkowska. Jak odbywa się rekrutacja na Politechnikę Białostocką? O zasadach przyjęcia na studia i kierunkach prowadzonych przez poszczególne wydziały Politechniki Białostockiej opowiedziała Marta Sznajder z Działu Spraw Studenckich i Dydaktyki. Następną prelegentką była mgr inż. Urszula Zajkowska, absolwentka informatyki na Politechnice Białostockiej. Pani Urszula kieruje białostockim oddziałem firmy informatycznej Tranision Technologies S.A., w której, jak stwierdziła z zalem, tylko 10 na 80 pracowników to kobiety. Ostatnią prelegentką pierwszej części Dnia Otwartego Tylko dla Dziewczyn była studentka informatyki Marta Rojecka. Jej wystąpienie zaczęło się od premierowej projekcji nowego filmu reklamowego Politechniki Białostockiej, którego Marta jest bohaterką. Marta opowiedziała o tym, jak trafiła na studia na Politechnice Białostockiej, o swoim udziale w projektach Naukowej Interaktywnej Telewizji HD Platon i planach zawodowych. Druga część Dnia Otwartego Tylko dla Dziewcząt poświęcona była na zwiedzanie Politechniki Białostockiej. Na holach, w laboratoriach i salach wykładowych na uczennice czekali przedstawiciele studenckich kół naukowych oraz wykładowcy. Szacujemy, że podczas Dnia Otwartego Tylko Dla Dziewczyn odwiedziło nas ponad 130 uczennic. Ile z nich zostanie studentkami Politechniki Białostockiej? Tego nie wiemy, ale mamy nadzieję, że wszystkie ☺.

Dlaczego wybrałaś studia na Politechnice Białostockiej?

Katarzyna Sacharczuk - inżynier oprogramowania (Software engineer II), absolwentka informatyki na PB: Jako 19-letnia białostoczanka, wybrałam swoją rodzimą Politechnikę, gdyż była to dobra uczelnia, a poza tym nie miałam potrzeby wyjeżdżania z miasta tylko dlatego, by „wyrwać się” z rodzinnego domu. Ponieważ zawsze byłam mocniejsza z przedmiotów technicznych (w liceum uczęszczałam do klasy o profilu matematyczno - informatycznym), Wydział Informatyki Politechniki Białostockiej wydawał mi się najbardziej odpowiednim miejscem, w którym mogłam rozpocząć studia. Jak wspominałam, nasza uczelnia miała (i ma nadal dobrą renomę, była „na miejscu”, a poza tym mogłam pójść śladami taty – absolwenta budownictwa.

Jeszcze parę lat temu Informatyka była swego rodzaju wyzwaniem, szczególnie dla kobiet. Ale ja zawsze chciałam robić to, co nietuzinkowe i nieprzeciętne. Na przykład już od szkoły średniej byłam zainteresowana programami międzynarodowej wymiany uczniów i studentów. W trzeciej klasie liceum wyjechałam do Niemiec, gdzie mieszkając w tzw. rodzinie goszczącej, przez rok uczęszczałam do berlińskiego gimnazjum. Dlatego nie bez znaczenia dla mnie było, że Politechnika Białostocka umożliwia udział w podobnym programie. Uzyskanie stypendium w ramach programu Sokrates-Erasmus było więc moim celem już od samego początku – na 4 roku wyjechałam na semestr do FH Mittweida w Niemczech. Doświadczenie, nabyte w trakcie obu wyjazdów, bardzo mi się przydaje dziś w pracy w międzynarodowym środowisku. Moja firma – GTECH – ma klientów w ponad 80 krajach na całym świecie.

Opowiedz o swojej drodze zawodowej. Czym zajmujesz się obecnie?**Czym zajmowałaś się wcześniej?**

Tuż po studiach swoją pracę rozpoczęłam jako programistka, w niewielkiej firmie finansowej, w okolicach Monachium. Ogłoszenie znalazłam przez Internet. Moje CV zrobiło na tyle dobre wrażenie, że opłacono mi nawet bilet lotniczy, bym mogła polecieć na rozmowę kwalifikacyjną do Niemiec. Od prawie 4 lat pracuję w Warszawie, w firmie GTECH Poland, która jest liderem w opracowywaniu i wdrażaniu systemów loteryjnych dla klientów na 6 kontynentach. Swoją przygodę z GTECH zaczęłam jako inżynier ds. oprogramowania I (Software Engineer I) w dziale analiz i tworzenia raportów. Pracowałam głównie z klientami z loterii niemieckich (znajomość języka odegrała tu bardzo ważną rolę). Obecnie, już na stanowisku Software Engineer II, pracuję w amerykańskim zespole przy projekcie wewnętrznym.

Czym chciałabyś zajmować się – zawodowo – za pięć lat?

Jednym z plusów pracy w GTECH jest możliwość zmiany projektu czy zespołu, bez konieczności zmiany pracodawcy. Dzięki temu można stale się rozwijać, stawiać sobie nowe cele do osiągnięcia. Chciałabym kiedyś kierować projektem lub zespołem programistów. Wiem, że przede mną jeszcze wiele schodów do pokonania, wiele muszę się nauczyć, ale jestem dobrej myśli...

Co powiedziałaś dziewczynom zastanawiającym się nad studiami na uczelni technicznej?

Z czystym sumieniem poleciłabym taki wybór. Zastanawiając się nad tym, co chcemy robić w życiu, warto zwrócić uwagę, jakie możliwości mamy po skończeniu danego typu studiów. Kierunki techniczne są bardziej pożądane, dają możliwość znalezienia ciekawszej i lepiej płatnej pracy, co z kolei przekłada się na wyższy komfort życia. Oczywiście nic na siłę – przedmioty ścisłe trzeba lubić, ponieważ moim zdaniem jest to podstawowy warunek przy wyborze uczelni technicznej. Dziękuję.

Agnieszka Halicka

Katarzyna Sacharczuk

Liczba studentów na poszczególnych Wydziałach PB, w tym kobiet:

Nazwa wydziału	Studenci na wydziale ogółem w roku akademickim 2011/2012	W tym kobiet w roku akademickim 2011/2012
Wydział Architektury	933	689
Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska	3877	1661
Wydział Elektryczny	1255	70
Wydział Mechaniczny	2355	493
Wydział Informatyki	1181	165
Wydział Zarządzania	3870	2119
Zamiejscowy Wydział Leśny w Hajnówce	307	84
Suma	13778	5281

Wyniki konkursu NOWA MYŚL W ARCHITEKTURZE

Stowarzyszenie Architektów Polskich Oddział w Białymstoku rozstrzygnęło 20 lutego 2012 r. doroczny konkurs NOWA MYŚL W ARCHITEKTURZE. Nagrody przyznano dwóm absolwentom Wydziału Architektury PB: mgr. inż. arch. Krzysztofowi Butrymowi za projekt „Wieża widokowa na Placu Katyńskim w Białymstoku” oraz mgr inż. arch. Marcie Podleckiej za projekt „Wielopoziomowy automatyczny garaż miejski dla centrum Białegostoku”. Obie magisterskie prace dyplomowe opracowane zostały pod kierunkiem dr. hab. inż. arch. Zdzisława Pelczarskiego.

Zaprojektowana przez Krzysztofa Butryma wieża widokowa miałaby stać na placu Katyńskim, w miejscu przecięcia osi kompozycyjnych naszego miasta. Na wierzchołek wieży wjeżdżałyby przeszklone windy: „Możliwość zobaczenia miasta z takiej wysokości byłaby z pewnością sporą atrakcją turystyczną. Patrząc na południe widzielibyśmy tereny zielone, od strony zachodu rozpościerałaby się zaś białostocka zabudowa” – podkreśla młody architekt.

Marta Podlecka zaprojektowała wielopoziomowy parking miejski. Kierowcy zostawialiby swoje auta przy wjeździe od strony ul. Cieszyńskiej, a odbierali przy wyjeździe od strony Rynku Siennego. Za znalezienie miejsca i postawienie samochodu na tym parkingu odpowiedzialny byłby system komputerowy. Garaż miałby aż 13 poziomów, pięć podziemnych i osiem na powierzchni. Mogłoby się tu zmieścić 1250 samochodów i 120 rowerów. Poza niewątpliwą funkcjonalnością, zaproponowany przez młodą architektkę budynek stanowiłby przykład nowoczesnej architektury, elewację zdobyłyby perforowane, odpowiednio wygięte blachy, a parter budynku byłby przeszklony.

Wręczenie nagród odbędzie się podczas uroczystej inauguracji roku akademickiego 2012/2013 na Wydziale Architektury PB w październiku 2012 r.

WA

Wielopoziomowy, automatyczny garaż miejski dla centrum Białegostoku, arch. Marta Podlecka

Wieża widokowa przy placu Katyńskim w Białymstoku, arch. Krzysztof Butrym

Marszałek docenił absolwentów Wydziału Architektury PB

Marszałek Województwa Podlaskiego przyznał nagrodę oraz dwa wyróżnienia za magisterskie prace dyplomowe wykonane na Wydziale Architektury PB w roku akademickim 2010/2011.

NAGRODA:

„Wieś rekreacyjna w Romanowcach – koncepcja zagospodarowania terenu i architektury” autor: mgr inż. arch. Joanna Izabela Godlewska, promotor: mgr inż. arch. Andrzej Chwalibóg

WYRÓŻNIENIE:

„Modernizacja stacji kolejowej w Suwałkach” autor: mgr inż. arch. Rafał Sienica, promotor: dr inż. arch. Aleksander Owerczuk

„Kaplica ekumeniczna w Państwowym Szpitalu dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Choroszczycy” autor: mgr inż. arch. Karolina Czochońska, promotor: dr hab. inż. arch. Jerzy Uścińowicz, prof. PB

Wręczenie nagród odbędzie się podczas uroczystej inauguracji roku akademickiego 2012/2013 na Wydziale Architektury PB w październiku 2012 r.

WA

Kaplica ekumeniczna w SPP ZOZ w Choroszczycy
- wizualizacja

Modernizacja stacji kolejowej w Suwałkach
– wizualizacja

Filary budownictwa

8 marca 2012 roku salę NOT-u wypełnili laureaci dwóch konkursów: „Budowa roku 2010 w regionie północno-wschodnim” oraz „Konkursu PZITB na Najlepsze Prace Dyplomowe Absolwentów Studiów Wyższych Kierunków: Budownictwo oraz Inżynieria i Ochrona Środowiska”.

Organizatorami 17. edycji konkursu „Budowa roku 2010 w regionie północno-wschodnim” byli: białostocki oddział Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Podlaski Urząd Wojewódzki, Urząd Miejski w Białymstoku, Politechnika Białostocka, Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego, Okręgowy Inspektorat Pracy w Białymstoku, Podlaska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa oraz Urząd Dozoru Technicznego Oddział w Białymstoku. Sąd konkursowy wyróżnił i nagrodił siedem obiektów, które w tej edycji oceniane były w sześciu grupach.

- Grupa I: Budownictwo mieszkaniowe
Srebrna statuetka: Budynek mieszkalny z usługami w zabudowie pierzejowej z garażem w podpiwniczeniu w Białymstoku przy ul. Warszawskiej 52; generalny wykonawca PPUH Kombinat Budowlany sp. z o.o. Białystok
- Grupa II: Budownictwo przemysłowe (produkcyjne, rolnicze, itp.)
Srebrną statuetką: Hala produkcyjno – magazynowa wraz z dojrzewalnią serów w Wysokim Mazowieckim przy ul. Podlaskiej 10; generalny wykonawca: UNIBEP S.A. Bielsk Podlaski
- Grupa IV: Obiekty użyteczności publicznej (nauki, kultury, itp.)
Złota statuetka: Budynek administracyjno – dydaktyczny WORD w Łomży przy ul. Zjazd 21; generalny wykonawca PPU MARK-BUD sp. z o.o. Białystok
- Grupa V: Obiekty sportowe i rekreacyjne
Złota statuetka: Miejskie Centrum Usług Publicznych, Kultury i Sportu – Aquapark z pływalnią w Suwałkach przy ul. Jana Pawła II 7; generalny wykonawca UNIBEP S.A. Bielsk Podlaski
- Grupa VII: Obiekty zabytkowe
Złota statuetka: Rewitalizacja zabytkowego zespołu dworskiego w Krasnogrodzie; generalny wykonawca WPRB ANATEX Białystok
Srebrna statuetka: Rewitalizacja i rozbudowa ratusza – I etap w Ciechanowie przy ulicy Plac Jana Pawła II 6; generalny wykonawca WPRB ANATEX Białystok
- Grupa VIII: Rozbudowa i modernizacja obiektów oraz wnętrz (w tym również remonty kapitalne)
Złota statuetka: Przebudowa i rozbudowa zajezdni autobusowej KPK sp. z o.o. w Białymstoku przy ul. Składowej 7, generalny wykonawca: WPRB ANATEX Białystok

Druga część gali poświęcona była laureatom Konkursu PZITB na Najlepsze Prace Dyplomowe Absolwentów Studiów Wyższych Kierunków: Budownictwo oraz Inżynieria i Ochrona Środowiska w roku akademickim 2010/2011. W tej edycji do komisji konkursowej wpłynęła rekordowa w całej historii konkursu liczba prac – zgłoszono ich aż 39. Komisji konkursowej przewodniczyła Dziekan WBiIŚ prof. Józefa Wiater. O prawidłowy przebieg prac komisji dbały dr inż. Barbara Sadowska-Buraczewska – Zastępca Przewodniczącej ds. kierunku Budownictwo i dr inż. Iwona Skoczko – Zastępca Przewodniczącej ds. kierunku Inżynieria i Ochrona Środowiska

Laureaci odebrali gratulacje od władz Uczelni: Prorektora ds. Rozwoju i Współpracy prof. Lecha Dzienisa, Prorektor ds. Studenckich i Dydaktyki prof. Katarzyny Zabielskiej – Adamskiej, Dziekan WBiIŚ prof. Józefa Wiater, a także przedstawiciele władz wojewódzkich i samorządowych, biznesu i organizacji technicznych.

Lista laureatów – absolwentów w roku akademickim 2010/2011

Budownictwo (studia magisterskie)

Mgr inż. Łukasz Zieziula „Konstrukcje budowlane i inżynierskie”, promotor: dr inż. Mikołaj Malesza;

Mgr inż. Magdalena Pazik „Wpływ warstwy wykonanej z betonów nowej generacji na nośność belek żelbetonowych w skali półtechnicznej – praca badawcza”, promotor: dr inż. Barbara Sadowska-Buraczewska;

Mgr inż. Katarzyna Tomczuk „Wielowariantowa analiza numeryczna walcowych komór silosów żelbetonowych poddanych oddziaływaniom statycznym i termicznym”, promotor: dr inż. Jolanta Prusiel;

Mgr inż. Małgorzata Pruszkowska „Wariantowy projekt przejścia dla pieszych”, promotor: dr hab. inż. Maria J. Sulewska;

Mgr inż. Paulina Sawicka „Granice Atterberga gruntów północno-wschodniej Polski”, promotor: dr hab. inż. Maria J. Sulewska;

Mgr inż. Paulina Iwaniuk „Wzmacnianie stref ścinania belek żelbetonowych z lokalnym zastosowaniem fibrobetonu z włóknami stalowymi”, promotor: prof. Andrzej Łapko;

Mgr inż. Anna Antoniak „Projekt silosu żelbetonowego na klinkier cementowy”, promotor: dr inż. Mikołaj Malesza;

Mgr inż. Joanna Łukowska „Ocena dostępności ulic klasy GP, G i Z na obszarze Białegostoku”, promotor: prof. Władysław Gardziejczyk;

Mgr inż. Monika J. Szymanowicz „Wybrane produkty wzmacniania słabo nośnego podłoża gruntowego”, promotor: prof. Katarzyna Zabielska-Adamska

Mgr inż. Anna Andrzejuk „Analiza porównawcza wybranych metod określania współczynnika filtracji gruntów niespoistych”, promotor: dr hab. inż. Maria J. Sulewska;

Budownictwo (studia inżynierskie)

Inż. Patryk Mlonek „Projekt kładki dla pieszych o konstrukcji zespolonej”, promotor: dr inż. Mikołaj Malesza;

Inż. Grzegorz Jasiuk „Projekt przepustu dla zwierząt pod szeroką trasą komunikacyjną”, promotor: dr inż. Mikołaj Malesza;

Inż. Krzysztof Kwiatkowski „Garaż wielopoziomowy o rzucie kołowym w konstrukcji szkieletowej”, promotor: dr inż. Mariusz Gnatowski;

Inż. Katarzyna Usewicz „Konstrukcja nośna sali gimnastycznej”, promotor: dr inż. Mikołaj Malesza;

Inż. Marcin Gryniwicz „Projekt konstrukcyjno-technologiczny zbiornika żelbetonowego na ciecz”, promotor: dr inż. Jolanta A. Prusiel;

Inż. Maria Z. Madejska „Projekt koncepcyjny konstrukcji niecki basenu w ośrodku sportowo-rekreacyjnym”, promotor: dr inż. Jolanta A. Prusiel;

Inż. Ewa Groblewska „Ocena wpływu procesu starzenia technologicznego na właściwości lepko sprężyste wysoko modyfikowanych elastomeroasfaltów”, promotor: dr inż. Andrzej Plewa;

Inż. Małgorzata Gudalewska „Ocena wpływu wody, mrozu i soli na właściwości asfaltów modyfikowanych”, promotor: dr inż. Andrzej Plewa;

Inż. Katarzyna Iwańczuk „Ocena wpływu wody, mrozu i soli na właściwości asfaltów drogowych”, promotor: dr inż. Andrzej Plewa;

Inżynieria i Ochrona Środowiska (studia magisterskie)

Mgr inż. Marek Pauk „Ocena efektywności przydomowych oczyszczalni ścieków w wybranej gminie województwa podlaskiego”, promotor: dr inż. Elżbieta H. Grygorczuk-Peterson;

Mgr inż. Małgorzata Markowska „Zastosowanie efektywnych mikroorganizmów w rozkładzie odpadów toksycznych”, promotor: dr inż. Iwona Skoczko;

Laureaci konkursu Budowa Roku 2010, fot. A. Halicka

Mgr inż. Justyna Topolańska „Analiza techniczno-ekonomiczna wybranych źródeł ciepła w budynku wielorodzinnym”, promotor dr inż. Tomasz Teleszewski;
 Mgr inż. Dariusz Borys „Zarządzanie środowiskiem w powiecie – analiza programu ochrony środowiska”, promotor: dr inż. Iwona Skoczko;
 Mgr inż. Karol Prażnowski „Przydomowe oczyszczalnie ścieków”, promotor: dr inż. Elżbieta H. Grygorczuk-Peterson;
 Mgr inż. Paweł Puzowski „Odpady jako alternatywne źródła energii w Polsce”, promotor: dr inż. Elżbieta H. Grygorczuk-Peterson;
 Mgr inż. Jarosław Ruszczyk „Projekt techniczny i analiza techniczno-ekonomiczna instalacji wentylacyjnej z odzyskiem ciepła kuchni z pomieszczeniami pomocniczymi”, promotor dr inż. Mariusz Adamski;
 Mgr inż. Katarzyna Tomczuk „Zmiana aparatu fotosyntezującego roślin w ocenie ich roli jako bariery biologicznej na wybranych ciągach komunikacyjnych w Białymstoku”, promotor: dr hab. Grażyna Łaska;
 Mgr inż. Rafał Zarzecki „Kształtowanie środowiska”, promotor: dr inż. Beata Zarzecka;
 Mgr inż. Rafał Szymczyk „Projekt wykonawczy wewnętrznych instalacji sanitarnych, niezbędnych przyłączy i źródła ciepła w budynku jednorodzinym”, promotor: dr inż. Dorota Anna Krawczyk;
 Mgr inż. Marek Olech „Analiza strategiczna dokumentów zarządzania środowiskiem w gminie”, promotor: dr inż. Iwona Skoczko;
 Mgr inż. Sebastian Targoński „Analiza uciążliwości zapachowej wybranej oczyszczalni ścieków”, promotor: dr inż. Dariusz Andraka;
 Mgr inż. Anna Godlewska „Zmiana w strukturze krajobrazowej doliny rzeki Chwiszczye w latach 1981-2008”, promotor: dr Aleksander Kołos;

Inżynieria i Ochrona Środowiska (studia inżynierskie)

Inż. Piotr Borkowski „Porównanie nakładów inwestycyjnych i efektów energetycznych uzyskanych w dwóch wariantach modernizacji instalacji centralnego ogrzewania w budynku Przedszkola Samorządowego nr 30 w Białymstoku”, promotor: dr inż. dr inż. Dorota Anna Krawczyk;
 Inż. Adam Krysztofiak „Projekt uzdatniania wody podziemnej dla przemysłu włókienniczego”, promotor: dr inż. Iwona Skoczko;
 Inż. Katarzyna Prus „Projekt filtrów jonitowych na stacji uzdatniania wody kotłowej w przemyśle energetycznym”, promotor: dr inż. Iwona Skoczko;
 Inż. Magdalena Skorupska „Charakterystyka i ocena rozwiązań technologicznych na wybranej stacji uzdatniania wody”, promotor: dr Joanna Szczykowska;
 Inż. Michał Kadłubowski „Projekt modernizacji stacji uzdatniania wody podziemnej dla przemysłu włókienniczego”, promotor: dr inż. Iwona Skoczko;
 Inż. Ewelina Zujko „Perspektywy rozwoju małej retencji wodnej w województwie podlaskim”, promotor: dr inż. Anna Siemienuk;
 Inż. Maciej Starosta „Stan obecny małej retencji wodnej na Podlasiu”
 promotor: dr inż. Anna Siemienuk.

Gratulujemy!

oprac. **Agnieszka Halicka**

(opis laureatów w: Budowa Roku 2010 w regionie północno-wschodnim oraz Konkurs PZITB na najlepsze prace dyplomowe absolwentów kierunków: Budownictwo oraz Inżynieria i Ochrona Środowiska)

Dylomanci z promotorami, fot. A. Halicka

Olimpiada Wiedzy o Wynalazczości

22 marca br. w Zespole Szkół Elektrycznych im. Janusza Groszkowskiego w Białymstoku przy ul. 1000-lecia Państwa Polskiego 14, pod patronatem Rektora Politechniki Białostockiej, odbyły się eliminacje okręgowe XXXVIII Olimpiady Wiedzy o Wynalazczości.

Głównym organizatorem Olimpiady Wiedzy o Wynalazczości jest Polski Związek Stowarzyszeń Wynalazców i Racjonalizatorów z siedzibą w Warszawie. Olimpiada ma zasięg ogólnokrajowy i składa się z trzech etapów: eliminacji szkolnych i okręgowych oraz zawodów centralnych. Skierowana jest do uczniów szkół ponadgimnazjalnych zainteresowanych problematyką wynalazczą, a szczególnie poznaniem podstaw prawnych ochrony twórczości technicznej i wykorzystaniem innowacji.

Do eliminacji okręgowych olimpiady przystąpiły trzyosobowe drużyny ze szkół województwa podlaskiego, których uczniowie wygrali etapy szkolne. Uczestnicy eliminacji okręgowych zmierzali się z zestawem pytań i zadań praktycznych przygotowanych przez Rzecznika Patentowego mgr. inż. Pawła Miniuka oraz mgr. Bartłomieja Użyńskiego z Ośrodka Informacji Patentowej przy Politechnice Białostockiej, którzy zasiedli w komisji. Pierwszym zadaniem z jakim musieli uporać się uczestnicy był test składający się z 30 pytań dotyczących zagadnień prawnych ochrony własności przemysłowej i historii wynalazczości, następnie uczestnicy musieli rozwiązać 3 pisemne zadania praktyczne, związane ze zgłaszaniem do Urzędu Patentowego RP wynalazków, a także znaków towarowych. Ostatnim zadaniem była odpowiedź ustna na pytania przed komisją.

Poziom wiedzy uczestników był bardzo wysoki i wyrównany, a przebieg eliminacji emocjonujący. Do wyłonienia zwycięzcy konieczne było przeprowadzenie dogrywki, w której zwyciężył Artur Nietupski z Zespołu Szkół Elektrycznych im. Janusza Groszkowskiego w Białymstoku. Miejsca na podium zajęli również Emil Stankiewicz reprezentujący drużynę gospodarzy oraz Patryk Staniszewski z Zespołu Szkół w Nieckowie koło Szczuczyna.

Trzyosobowa drużyna zwycięzców eliminacji okręgowych z województwa podlaskiego stanie w szranki w ogólnopolskim finale olimpiady w dniach 29-31 maja 2012 r. w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych w Bartoszycach. Trzymamy kciuki i życzymy powodzenia!

mgr **Bartłomiej Użyński**

Komisja okręgowych eliminacji Olimpiady Wiedzy o Wynalazczości od lewej: mgr inż. Agnieszka Wojno (ZSE), mgr inż. Arkadiusz Bogdan, Zespół Szkół w Nieckowie k/Szczuczyna, Rzecznik Patentowy mgr inż. Paweł Miniuk oraz mgr Bartłomiej Użyński z Ośrodka Informacji Patentowej przy Politechnice Białostockiej

Laureaci okręgowych eliminacji XXXVIII Olimpiady Wiedzy o Wynalazczości

W służbie pracownikom PB na przełomie wieków

W 2012 roku mija piętnaście lat działalności Związku Zawodowego Pracowników Technicznych Politechniki Białostockiej (ZZPT PB). Jego inicjatorem i założycielem oraz pierwszym przewodniczącym był nasz śp. Kolega mgr inż. Igor Grycuk, wieloletni pracownik laboratorium technologii betonu Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz nauczyciel akademicki.

Powołanie ZZPT PB odbyło się 19 czerwca 1997 roku na Walnym Zebraniu Założycielskim, na którym opracowano i uchwalono Statut Związku. Była to inicjatywa wyłącznie pracowników Politechniki Białostockiej, jako forma utworzenia związku nie federacyjnego o zasięgu wewnątrzuczelnianym. 30 czerwca nowoutworzony Związek został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego (KRS). W tymże roku, w dniu 27 września, na Walnym Zebraniu spośród 47 pracowników PB, którzy zadeklarowali swe członkostwo w Związku, wybrano Zarząd i Komisję Rewizyjną i od tej pory Związek rozpoczął swoją statutową działalność.

Jej głównym celem jest obrona praw, godności i interesów pracowników, w tym obrona praw pracowników w zakresie wykonywanej pracy zawodowej, wynagrodzenia, warunków socjalno-bytowych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy. Wobec powyższego działalność naszego Związku skupia się przede wszystkim na aktywnym udziale w regulacjach i podwyżkach płac, w ustalaniu regulaminów pracy, regulaminów nagradzania i premiowania oraz zmian w Statucie PB, a także w podziale świadczeń z funduszu socjalnego i z innych funduszy, którymi dysponuje nasza Uczelnia. W tym zakresie ZZPT nieprzerwanie stara się współpracować z pozostałymi związkami zawodowymi działającymi w Uczelni celem wypracowania wspólnego, zgodnego stanowiska w ważnych, żywotnych dla pracowników Politechniki Białostockiej sprawach.

W początkach działalności ZZPT szczególnie pilną sprawą były regulacje płacowe. Przez szereg lat funkcjonowania Politechniki Białostockiej narosły dysproporcje płacowe między jednostkami organizacyjnymi. Przyczyniły się do tego m.in. niewłaściwe naszym zdaniem algorytmy podziału środków dydaktycznych, nie uwzględniające specyfiki pracy laboratoriów, pracowni i zakładów funkcjonujących na WBiŚ i WM, gdzie większość laboratoryjnych ćwiczeń dydaktycznych oraz badań związanych z pracami doktoranckimi, habilitacyjnymi czy grantami są działaniami niszczącymi badane materiały i próbki. W związku z taką sytuacją kolejne ekipy rządzące Politechniką miały poważne trudności w zapewnieniu właściwych zasad przy regulacjach i podwyżkach pracowniczych wynagrodzeń przeprowadzanych w poszczególnych latach w Uczelni. Nieustępliwe działania naszego Związku, zmierzające do wyeliminowania dysproporcji płacowych, przy poparciu

Pierwszy przewodniczący ZZPT
mgr inż. Igor Grycuk
fot. arch. A. Grycuk

Zarząd ZZPT. Od lewej stoją: M. Karpowicz,
W. Puczyński, P. Gibulski, G. Orzepowski,
T. Juszcuk, T. Sokołowski. Od lewej siedzą:
E. Wegner, A. Gromow, A. Wasilewski, A. Kalicki,
B. Backiel-Brzozowska
fot. T. Juszcuk

pozostałych organizacji związkowych w PB, przyczyniły się do tego, iż w ostatnich latach sytuacja pod tym względem zmienia się na lepsze.

Związek Zawodowy Pracowników Technicznych wciąż się rozwija. Ma swoich przedstawicieli w radach wydziałowych, uczelnianych, w Senacie PB, w komisjach wyborczych. Jego członkowie aktywnie uczestniczą w pracach Komisji Socjalno-Bytowej PB, oraz w innych komisjach opracowujących wszelkie wewnętrzne regulacje organizacyjno-prawne dotyczące trybu i warunków pracy w Uczelni.

Funkcję sekretarza i skarbnika Związku od daty jego założenia aż do roku 2008 pełniła mgr inż. Zofia Niczyporuk, pracownik techniczny Wydziału Mechanicznego. Przez swoje zaangażowanie i aktywność społeczną wniosła ona znaczący wkład w rozwój działalności Związku. Od roku 2009 jej rolę przejął Teodor Sokołowski, były pracownik techniczny WBiIS.

Związek troszczy się nieustannie o bezpieczeństwo i higienę pracy w PB. Aktualnie uczelnianym Społecznym Inspektorem Pracy (SIP) jest nasz kolega, członek Zarządu ZZPT inż. Grzegorz Orzepowski.

Związek nasz w drugiej kadencji działalności Zarządu (2001-2005 r.) liczył już 62 członków, przewodniczącym zarządu był inż. Andrzej Kulaszewicz, pracownik techniczny pracujący na Wydziale Elektrycznym. Od roku 2005 (III i IV kadencja) przewodniczącym Związku jest mgr Adam Wasilewski, pracownik techniczny zatrudniony na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska, na stanowisku kierownika Warsztatu Techniczno-Usługowego. Aktualnie funkcję wice-przewodniczących pełnią dr inż. Dorota Dworzańczyk-Krzywiec i inż. Anatoli Kalicki, a funkcję przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Związku mgr inż. Andrzej Gromow.

ZZPT liczy obecnie 94 członków i przyjmuje w swoje szeregi wszystkich chętnych pracowników Uczelni. Uważamy, iż Politechnika Białostocka jest wyższą uczelnią w przeważającej mierze o profilu technicznym i wszyscy pracownicy w niej zatrudnieni, bez względu na grupę, do której należą pracownicy inżynieryjno-techniczni, nauczyciele, pracownicy administracyjni i obsługa, wnoszą swój wkład w jej rozwój i osiągnięcia. Zatem Związek nasz poczuwa się do obrony ich zawodowych i socjalnych interesów. W miarę możliwości i potrzeb udziela pomocy materialnej swoim członkom i ich rodzinom, zarówno gdy są czynni zawodowo, jak i wtedy, gdy są na emeryturze lub rencie, bądź zwolnieni z PB, a pozostają bez pracy. Owa pomoc w formie zasiłków statutowych i losowych oraz zapomóg osiągnęła w przeciągu 15 lat kwotę 100 tys. zł., która jest znaczna, jeśli weźmie się pod uwagę skromny (aczkolwiek wciąż rosnący) majątek Związku, pochodzący jedynie z członkowskich składek.

Związek to grupa osób, z których każda ma własne zainteresowania i pasje. Przykładem udanych realizacji takich pasji są trzy wystawy malarstwa Teodora Sokołowskiego prezentowane w „Galerii Politechnika”, bądź udział członków naszego Związku, Adama Wasilewskiego i Jacka Cieślewskiego, w akademickich Mistrzostwach Polski w Wędkarstwie Spławikowym (w 2005 roku zajęli w nich drużynowo III miejsce).

Związek nasz posiada swoją stronę internetową (zzpt.pb.edu.pl), na której publikowane są wszystkie aktualne informacje.

Serdecznie zapraszamy wszystkich pracowników Uczelni do wstąpienia w szeregi Związku i do współpracy z nami.

Teodor Sokołowski,
sekretarz ZZPT PB

Drużyna PB na zawodach wędkarskich. Od lewej: R. Koniuszewski, A. Wasilewski, J. Cieślewski
fot. arch. R. Koniuszewski

Wernisaż w klubie pracowniczym PB Teodora Sokołowskiego. Od lewej: L. Dzieni, M. Bołtryk, I. Makowska, T. Sokołowski
fot. arch. T. Sokołowski

Za rok pojedziemy po zwycięstwo!

Reprezentanci PB na VI Mistrzostwach Województwa Podlaskiego Pracowników Oświaty w futsalu: od lewej stoją: Wojciech Głazewski, Mirosław Kondratiuk, Artur Wojciuk, kłęczą: Maciej Półkośnik, Andrzej Ruszewski, Rafał Kociszewski
fot. A. Ruszewski

14 stycznia w Grajewie odbyły się VI Mistrzostwa Województwa Podlaskiego Pracowników Oświaty w futsalu. Zespół Politechniki Białostockiej, podobnie jak przed rokiem, kolejny raz wystąpił w turnieju, lecz tym razem zajął drugie miejsce!

Politechnikę Białostocką reprezentowali: Andrzej Ruszewski, Rafał Kociszewski, Wojciech Głazewski (wszyscy Wydział Elektryczny), Mirosław Kondratiuk (Wydział Mechaniczny), Maciej Półkośnik (Dział Finansowy PB) oraz Artur Wojciuk (Dział Eksploatacyjno-Budowlany). W bramce gościnnie wystąpił Krzysztof Gieniusz, „świeżo upieczony” absolwent Wydziału Zarządzania.

Turniej był bardzo wyrównany i choć ubiegłoroczny triumfator – drużyna z Zabłudowa – wygrał ze sporą przewagą, to o kolejnych miejscach zadecydował bilans bramkowy. Nasi piłkarze stanęli na drugim stopniu podium, wyprzedzając gospodarzy oraz drużynę z Nieckowa.

Kolejne zawody o puchary, ufundowane przez Zarząd Oddziału Związku Nauczycielstwa Polskiego w Grajewie, odbędą się w styczniu 2013 r. Po ubiegłorocznym piątym i tegorocznym drugim miejscu, nasi zawodnicy za rok powalczą o wygraną w turnieju!

dr inż. Paweł Myszkowski, WE

Wieści z maty

Weekend 24-25 marca 2012 r. na naszej Uczelni obfitował w sportowe emocje. Na matach Akademickiego Centrum Sportu Politechniki Białostockiej odbyły się dwa duże turnieje judo.

Akademickie Mistrzostwa Polski w Judo – Półfinał strefy B

fot. M. Mandrusz

Wsobotę, 24 marca, już po raz trzeci (poprzednio 2007 r. i 2011 r.) nasza Uczelnia była gospodarzem półfinału strefy wschodniej Akademickich Mistrzostw Polski w Judo. Znakomita organizacja dotychczasowych imprez zaowocowała przyznaniem przez Polski Związek Judo organizacji turnieju finałowego w roku 2013, co jest niewątpliwym sukcesem sekcji judo Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Białostockiej.

W sobotnich zawodach rywalizowało ponad 150 zawodników, reprezentujących 28 uczelni z 9 miast. Stoczono w sumie ok. 240 walk w 7 kategoriach wagowych. Podlasie reprezentowali judocy Politechniki Białostockiej oraz Uniwersytetu Medycznego.

Do finałów Akademickich Mistrzostw Polski, które odbędą się w kwietniu w Katowicach, zakwalifikowało się dwóch studentów naszej uczelni: Marek Sipko oraz Rafał Chojnowski. Obaj zawodnicy startowali w kategorii do 90 kg, zajmując odpowiednio IX i XIV miejsce. Trenerem judoków Politechniki Białostockiej jest dr Piotr Klimowicz (4 DAN). Oprócz naszych studentów na finały pojedzie także Adam Jabłoński z Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku.

W klasyfikacji ogólnej zawodów Politechniki Białostocka zajęła 19. Miejsce. Turniej wygrała Politechnika Warszawska przed AWF Warszawa i Uniwersytetem Rolniczym z Krakowa.

V Otwarte Mistrzostwa Politechniki Białostockiej w Judo oraz III Otwarte Akademickie Mistrzostwa Województwa Podlaskiego w Judo

Niedziela, 25 marca, była kolejnym dniem zmagania judoków na matach Akademickiego Centrum Sportu Politechniki Białostockiej.

Rywalizację w ramach V Otwartych Mistrzostw Politechniki rozpoczęły dzieci, które rywalizowały w sumie w 11 kategoriach. Po nich do walk przystąpili młodzicy – chłopcy rywalizowali w 8 kategoriach, dziewczęta w 7 kategoriach. Podobnie jak przed rokiem, wygrali gospodarze – Klub Judo Politechniki Białostockiej (17 złotych medali, 5 srebrnych i 10 brązowych) przed Jagiellonią Judo Club Białystok (4 złote, 8 srebrnych, 10 brązowych). Trzecie miejsce zajął UKS Siódemka Suwałki (4 złote, 1 srebrny, 6 brązowych). Kolejne lokaty zajęły Pomorzanka Sejny oraz Minotaur Wysokie Mazowieckie.

Podsumowaniem weekendu była rywalizacja studentów i pracowników wyższych uczelni w ramach III Otwartych Akademickich Mistrzostw Województwa Podlaskiego w Judo. Na najwyższym stopniu podium po raz kolejny stanęli gospodarze – Klub Uczelniany AZS Politechniki Białostockiej. Jednak przewaga nad drugą drużyną – Klubem Uczelnianym AZS Uniwersytetu w Białymstoku – nie była aż tak znaczna jak przed rokiem. Trzecie miejsce zajęli judocy Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego i Turystyki w Białymstoku, a stawkę zamknął Klub Uczelniany AZS Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku. Widać, że inne uczelnie z regionu także nie zaniedbują rywalizacji sportowej, dlatego też pojawił się pomysł powołania Podlaskiej Akademickiej Ligi Judo, która prawdopodobnie ruszy już od nowego roku akademickiego.

Na indywidualne wyróżnienie zasłużyli Marek Sipko (II miejsce w kategorii do 90 kg i zwycięstwo w OPEN, mimo trudów sobotniego turnieju) oraz Jarosław Gul (III miejsce w kat. do 100 kg), który mimo stosunkowo krótkiego stażu zawodniczego stoczył znakomitą walkę ze Zdzisławem Zaborowskim, trenerem drużyny z Sejn, przegrywając dopiero w ostatnich sekundach.

Jedyny nauczyciel akademicki, startujący w turnieju – dr inż. Cezary Bołdak, Dziekan ds. Promocji i Współpracy Wydziału Informatyki – zajął III miejsce w kategorii do 81 kg.

dr inż. **Paweł Myszkowski**, WE

fot. M. Mandrusz

Pływacy Politechniki Białostockiej mistrzami PALM 2012

26 marca 2012 r. na basenie przy ul. Włókienniczej w Białymstoku odbyły się Mistrzostwa Podlaskiej Akademickiej Ligi Międzyuczelnianej w Pływaniu, podczas których zawodnicy naszej Uczelni zajęli pierwsze miejsce w klasyfikacji drużynowej mężczyzn oraz trzecie w klasyfikacji kobiet.

Indywidualnie pływacy Politechniki Białostockiej zajęli następujące miejsca:

MĘŻCZYŹNI zdobyli w poszczególnych kategoriach następujące miejsca: w kategorii 50 m stylem dowolnym: miejsce czwarte Tomasz Ancutko (wynik 26,94), miejsce ósme Mateusz Dołęgowski (27,55), miejsce dziewiąte Kacper Dąbrowski (27,71); w kategorii 50 m stylem grzbietowym czwarte miejsce Marcin Zapolski (wynik 32,80), miejsce siódme Krzysztof Borowski (34,53); w kategorii 50 m stylem klasycznym: miejsce trzecie Konrad Rutkowski Konrad (wynik 33,6), miejsce piąte Marcin Radziszewski (37,11); w kategorii 50 m stylem motylkowym czwarty był Marcin Dąbrowski (wynik 28,98), siódmy Maciej Wołejko (31,69); w kategorii 100 m stylem zmiennym trzeci Marcin Dąbrowski (1:10,68), czwarty Maciej Wołejko (1:13,30), siódmy Wojciech Biłda (1:17,32).

Ponadto Politechnika Białostocka zajęła pierwsze miejsce w sztafecie męskiej 4x50 m stylem zmiennym (czas 2:03,92) oraz czwarte w sztafecie 4x50 m stylem dowolnym (czas 1:51,30).

KOBIETY zajęły w kategorii 50 m stylem dowolnym miejsce ósme Magdalena Jarmoc (czas 37,78); w kategorii 50 m stylem grzbietowym miejsce szóste Sylwia Matel (czas 43,76); 50 m stylem klasycznym miejsce czwarte Karolina Biernacka (43,70), siódme Sylwia Matel (46,95); w kategorii 50 m stylem motylkowym drugie miejsce Justyna Popławska (33,79); 100 m stylem zmiennym czwarta Justyna Popławska (1:21,57), piąta Karolina Biernacka (1:28,04).

W sztafecie kobiet 4x50 m stylem dowolnym drużyna Politechniki Białostockiej zajęła trzecie miejsce, osiągając czas 2:21,35.

SWFiS

KLASYFIKACJA DRUŻYNOWA MĘŻCZYŹN:

Politechnika Białostocka	125 pkt.
Uniwersytet Medyczny	122 pkt.
Wyższa Szkoła Finansów i Zarządzania	121 pkt.
WSWFiT	108 pkt.
Uniwersytet w Białymstoku	61 pkt.
Wyższa Szkoła Administracji Publicznej	15 pkt.

KLASYFIKACJA DRUŻYNOWA KOBIET:

Uniwersytet Medyczny	158 pkt.
Uniwersytet w Białymstoku	86 pkt.
Politechnika Białostocka	75 pkt.
WSWFiT	64 pkt.
Wyższa Szkoła Finansów i Zarządzania	24 pkt.
Wyższa Szkoła Administracji Publicznej	4 pkt.

Politechnika Białostocka Akademickim Mistrzem Polski w Lekkiej Atletyce!

W dniach 18-20 maja 2012 roku na stadionie Zawiszy w Bydgoszczy rozegrano Akademickie Mistrzostwa Polski w Lekkiej Atletyce.

Wielki sukces w zawodach odniosła drużyna mężczyzn reprezentująca Politechnikę Białostocką, zajęła pierwsze miejsce w klasyfikacji generalnej i zdobyła tytuł Drużynowego Akademickiego Mistrza Polski.

Indywidualnie nasi studenci zdobyli 8 medali. Medalistami zostali: Grzegorz Kossakowski, Łukasz Wilamowski, Piotr Milewski, Damian Ostapkowicz, Katarzyna Raciborska.

Niejako „po drodze” nasi lekkoatleci wywalczyli tytuł Mistrza Polski w kategorii Uczelni Technicznych.

Trenerem drużyny jest mgr Andrzej Kukliński.

mgr Stanisław Piątkowski, SWFiS

Profesor Tadeusz Kaczorek Doktorem Honoris Causa Politechniki Rzeszowskiej

W dniu 23 lutego 2012 roku prof. dr hab. inż. Tadeusz Kaczorek, profesor zwyczajny Politechniki Białostockiej, został uhonorowany tytułem Doktora Honoris Causa Politechniki Rzeszowskiej.

Uchwałę o nadaniu godności Doktora Honoris Causa Politechniki Rzeszowskiej podjął Senat tej uczelni w dniu 17 listopada 2011 roku, po zapoznaniu się z opiniami Senatów Politechniki Białostockiej, Politechniki Łódzkiej i Politechniki Warszawskiej.

Jest to dziewiąty doktorat honoris causa Prof. Tadeusza Kaczorka. Wcześniej doktoraty honorowe przyznały Profesorowi senaty ośmiu uczelni: Uniwersytetu Zielonogórskiego (2002) oraz Politechnik: Warszawskiej (2004), Lubelskiej (2004), Szczecińskiej (2004), Białostockiej (2008), Łódzkiej (2008), Opolskiej (2009) i Poznańskiej (2011).

prof. dr hab. inż. **Mikołaj Busłowicz**, WE

Doktor honorowy prof. Kaczorek odbiera gratulacje z rąk JM Rektora PRz
prof. dr hab. inż. Andrzeja Sobkowiaka.

Z lewej: promotor prof. dr hab. inż. Jacek Kluska, Prorektor ds. Nauki PRz, fot. PRz

Pracownicy PB w gremiach naukowych...

prof. Jerzy Uścińowicz w Międzynarodowej Akademii Architektury

Jest nam niezwykle miło zakomunikować, że pracownik Wydziału Architektury Politechniki Białostockiej dr hab. inż. arch. Jerzy Uścińowicz, prof. PB został uhonorowany tytułem Profesora Międzynarodowej Akademii Architektury (The International Academy of Architecture – IAA). Ten prestiżowy tytuł nadano 22 grudnia 2011 r. w dowód „wielkich osiągnięć w rozwoju współczesnej architektury” (“for great achievement in the development of contemporary architecture”).

Serdecznie gratulujemy!

WA

prof. Jerzy Uścińowicz członkiem zespołu PKA

9 stycznia 2012 r. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Barbara Kudrycka wręczyła powołania członkom Polskiej Komisji Akredytacyjnej na kadencję od dnia 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2015 r. W 86 osobowym składzie PKA znalazł się dr hab. inż. arch. Jerzy Uścińowicz, prof. PB. Pracownik Wydziału Architektury weźmie udział w pracach zespołu działającego w ramach obszaru kształcenia nauk technicznych.

Polska Komisja Akredytacyjna jest niezależną instytucją, działającą w ramach systemu szkolnictwa wyższego w Polsce na rzecz doskonalenia jakości kształcenia. Została utworzona pod nazwą Państwowa Komisja Akredytacyjna z dniem 1 stycznia 2002 r. na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Obecną nazwę Komisja uzyskała w 2011 r. PKA jest jedynym w Polsce organem działającym na rzecz jakości kształcenia o określonych ustawowo zadaniach i trybie pracy. Poddanie się ocenie Polskiej Komisji Akredytacyjnej jest obligatoryjne, a jej negatywna ocena zobowiązuje ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego do wydania decyzji o cofnięciu lub zawieszeniu uprawnienia do kształcenia na danym kierunku studiów i poziomie kształcenia. Więcej na temat Polskiej Komisji Akredytacyjnej można dowiedzieć się na stronach Ministerstwa Edukacji i Nauk: www.pka.edu.pl.

WA

prof. Joanicjusz Nazarko w Komitecie Inżynierii Produkcji PAN

Dziekan Wydziału Zarządzania Politechniki Białostockiej prof. Joanicjusz Nazarko został wybrany do Komitetu Inżynierii Produkcji Polskiej Akademii Nauk na kadencję 2011/2014.

Zakres działania Komitetu obejmuje: badania i studia w zakresie modelowania i organizacji procesów produkcyjnych oraz zarządzania produkcją i przedsiębiorstwem, opracowywanie standardów i opiniowanie programów nauczania, opracowywanie ekspertyz i opinii naukowych oraz doradztwo w zakresie jakości, bezpieczeństwa środowiska pracy, logistyki, innowacyjności i transferu technologii, a także prowadzenie działalności upowszechniającej wiedzę o szeroko rozumianej problematyce współczesnej inżynierii produkcji. Więcej informacji na temat Komitetu Inżynierii Produkcji PAN na stronie: www.kip.pan.pl

WZ

Udział pracowników Wydziału Elektrycznego w Komitetach i Sekcjach Komitetów Naukowych PAN oraz Radach Naukowych i Radach Programowych czasopism naukowych

Profesor Tadeusz Kaczorek w kolejnej kadencji (2011-2014) pełni funkcję członka Komitetu Automatyki i Robotyki oraz Komitetu Elektrotechniki PAN.

W rezultacie wyborów przeprowadzonych w środowisku naukowym, Profesor Mikołaj Busłowicz powołany został na członka Komitetu Automatyki i Robotyki, a Profesorowie: Tadeusz Citko oraz Andrzej Sikorski powołani na członków Komitetu Elektrotechniki PAN w kadencji 2011-2014.

Profesor Giennadij Czawka powołany został na członka Sekcji Mikrofal i Radiokomunikacji Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN w kadencji 2011-2014.

Profesor Tadeusz Kaczorek w kolejnej kadencji (2011-2014) pełnić będzie funkcję Przewodniczącego Rady Programowej miesięcznika „Pomiary Automatyka Kontrola”.

Profesor Mikołaj Busłowicz powołany został do Rady Programowej miesięcznika „Pomiary Automatyka Kontrola” w kadencji 2011-2014.

Profesor Mikołaj Busłowicz przyjęty został ponadto w poczet członków zwyczajnych Akademii Inżynierskiej w Polsce.

dr hab. inż. **Marian Dubowski**, prof. PB,
Prodziekan ds. Nauki WE

dr hab. Dominik Dorosz w Akademii Młodych Uczonych

Uchwałą Zgromadzenia Ogólnego PAN dr hab. Dominik Dorosz, prof. PB, został wybrany na członka Akademii Młodych Uczonych na kadencję trwającą od 15 grudnia 2011 r. do 14 grudnia 2016 r.

Polska Akademia Nauk, na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r., powołała w swojej strukturze Akademię Młodych Uczonych (AMU) w celu promowania badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych przez wybitnych młodych przedstawicieli nauki polskiej. Członkowie AMU, wybierani przez Zgromadzenie Ogólne PAN w liczbie nie przekraczającej 10 % ustawowej liczby członków krajowych Akademii, w chwili wyboru nie mogą przekroczyć 38 roku życia i muszą legitymować się co najmniej stopniem naukowym doktora. Kadencja członka Akademii Młodych Uczonych trwa 5 lat, bez możliwości ponownego wyboru.

W dniu 25 stycznia 2012 roku w Pałacu Kultury i Nauki odbyło się inauguracyjne posiedzenie Akademii Młodych Uczonych. Spotkanie otworzył prof. Marek Chmielewski - wiceprezes PAN, który powitał członków Akademii Młodych Uczonych oraz zaproszonych gości w osobach Prezesa i Wiceprezesów PAN oraz dziekanów Wydziałów PAN. Prof. Michał Kleiber, Prezes PAN, gratulując wyboru, wręczył nominacje członkom Akademii Młodych Uczonych.

Zadania postawione przed Akademią Młodych Uczonych obejmują działania na rzecz aktywizacji środowiska młodych pracowników nauki. Członkowie AMU zostali zaproszeni do czynnego udziału w pracach wydziałów, oddziałów, komitetów naukowych, problemowych i narodowych PAN.

(więcej informacji: www.instytucja.pan.pl)

dr hab. inż. **Marian Dubowski**, prof. PB,
Prodziekan ds. Nauki WE

Habilitacja dr inż. Joanny Ejdys

8 grudnia 2011 r. na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu odbyło się kolokwium habilitacyjne dr inż. Joanny Ejdys, które zakończyło się nadaniem stopnia naukowego doktora habilitowanego. Dr hab. inż. Joanna Ejdys jest pracownikiem naukowym Katedry Informatyki Gospodarczej i Logistyki na Wydziale Zarządzania Politechniki Białostockiej.

<i>praca habilitacyjna:</i>	<i>Model doskonalenia znormalizowanych systemów zarządzania oparty na wiedzy</i>
<i>recenzenci:</i>	<i>prof. zw. dr hab. Krystyna Lisiecka (Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach), prof. zw. dr hab. Maria Romanowska (SGH), prof. zw. dr hab. inż. Stanisław Nowosielski (Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu), prof. zw. dr hab. inż. Jan Jasiczak (Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu)</i>
<i>jednostka wykonująca:</i>	<i>Politechnika Białostocka; Wydział Zarządzania</i>
<i>jednostka nadająca stopień:</i>	<i>Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Wydział Nauk Ekonomicznych</i>
<i>uzyskany stopień:</i>	<i>doktor habilitowany nauk ekonomicznych w zakresie nauki o zarządzaniu</i>

Działalność naukowa dr hab. inż. Joanny Ejdys koncentruje się wokół problematyki zarządzania wiedzą, społecznej odpowiedzialności biznesu oraz zarządzania jakością. Przedmiotem zainteresowania w jej rozprawie habilitacyjnej były trzy znormalizowane systemy zarządzania, dla których wymagania zostały zdefiniowane w normach:

- PN-EN ISO 9001 Systemy zarządzania jakością. Wymagania.
- PN-EN ISO14001 Systemy zarządzania środowiskowego. Wymagania i wytyczne stosowania.
- PN-N-18001 Systemy zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy. Wymagania.

Celem rozprawy habilitacyjnej było opracowanie modelu doskonalenia znormalizowanych systemów zarządzania opartych na koncepcji zarządzania wiedzą.

Istotą proponowanego w rozprawie habilitacyjnej modelu zarządzania wiedzą było zintegrowanie procesów zarządzania wiedzą z elementami znormalizowanych systemów zarządzania jakością, zarządzania środowiskowego i zarządzania bhp, stanowiących podstawę procesów doskonalenia i podejmowania decyzji. W ramach modelu doskonalenia zidentyfikowano kategorie wiedzy – niezbędnej na etapie wdrażania, a następnie doskonalenia znormalizowanego systemu zarządzania – źródła wiedzy oraz użytkowników wiedzy, wskazano przykładowe procesy decyzyjne wykorzystujące wiedzę, zaproponowano metody i narzędzia oceny procesów zarządzania wiedzą oraz przedstawiono przykładowe sposoby upowszechniania wiedzy. Wyróżnienie dwóch kategorii wiedzy – jawnej i ukrytej – pozwoliło na wskazanie warunków spełniających założenia organizacji uczącej się, w której głównym elementem procesów zarządzania jest wiedza ukryta. Zaproponowane cztery scenariusze doskonalenia znormalizowanych systemów zarządzania wskazały, że jedynie scenariusz oparty na zarządzaniu wiedzą ukrytą zapewnia zgodność z koncepcją organizacji uczącej się.

Wnioski aplikacyjne wynikające z praktycznej możliwości zastosowania opracowanego modelu do doskonalenia znormalizowanych systemów zarządzania mają uogólniające znaczenie dla nauk o zarządzaniu. Propozycja modelu doskonalenia znormalizowanych systemów zarządzania ma charakter praktyczny i, obok dotychczas stosowanych metod, jest kolejnym, uzupełniającym narzędziem doskonalenia. Praktyczny charakter propozycji wynika z faktu możliwości stosowania modelu przez dowolną jednostkę organizacyjną stojącą przed podjęciem decyzji o wdrażaniu systemów lub jednostkę posiadającą znormalizowane systemy zarządzania. Utylitarny charakter modelu doskonalenia przejawia się również w tym, że może być on stosowany przez małe organizacje, które dotychczas nie były zainteresowane upowszechnianymi modelami doskonalenia, na przykład koncepcją

TQM, która cieszy się zainteresowaniem najczęściej dużych przedsiębiorstw. Proponowany model ma również na celu uelastyczenie sformalizowanych rozwiązań wymaganych w świetle wymogów normy i zapewnienie, że w przypadku braku zainteresowania znormalizowanym podejściem do zarządzania w organizacji będzie funkcjonował model doskonalenia oparty na zarządzaniu wiedzą.

Aktualnie nowym obszarem zainteresowań naukowych dr hab. inż. Joanny Ejdys są badania foresightowe, wspierające podejmowanie strategicznych decyzji. Foresight jest definiowany jako systematyczny proces kształtujący przyszłość technologii, nauki, gospodarki, środowiska oraz społeczeństwa. Obecnie dr hab. inż. Joanna Ejdys jest zaangażowana w realizację następujących projektów nadawczych:

- Foresight technologiczny „NT FOR Podlaskie 2020” Regionalna strategia rozwoju nanotechnologii – projekt finansowany z Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007-2013 w ramach Działania 1.1. Wsparcie badań naukowych dla budowy gospodarki opartej na wiedzy, Poddziałania 1.1.1. Projekty badawcze z wykorzystaniem metody foresight.
- Narodowy Program Foresight – wdrożenie wyników – projekt systemowy Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, realizowany jest przez konsorcjum: Główny Instytut Górniczo-Geologiczny, Politechnikę Białostocką oraz Społeczną Wyższą Szkołę Przedsiębiorczości i Zarządzania z siedzibą w Łodzi na podstawie umowy nr DS-621 NPF/2011.

oprac. **M. Rokicka**

na podstawie materiałów dr hab. inż. J. Ejdys

Obrony rozpraw doktorskich

mgr inż. Paweł Myszkowski

W dniu 17 lutego 2011 roku na Wydziale Elektrycznym Politechniki Białostockiej odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr inż. Pawła Myszkowskiego pt. „Badanie algorytmów linearyzacji umożliwiających analizę dynamiki oraz syntezę układów nieliniowych”. Promotorem w przewodzie był prof. dr hab. inż. Andrzej Jordan. Pracę recenzowali prof. dr hab. inż. Ryszard Nawrowski z Politechniki Poznańskiej oraz dr hab. inż. Wiesław Peterson z Wydziału Elektrycznego PB.

Dr inż. Paweł Myszkowski ukończył w 1999 roku na Wydziale Informatyki PB (wówczas był to jeszcze Instytut) studia o specjalności „Projektowanie systemów aplikacyjnych”. Pracę na Wydziale Elektrycznym podjął w roku 2002, jako asystent w Katedrze Elektrotechniki Teoretycznej i Metrologii. Jego zainteresowania naukowe dotyczą zastosowań metod numerycznych w elektrotechnice. Jest autorem lub współautorem 21 publikacji o zasięgu krajowym i międzynarodowym.

dr hab. inż. **Marian Dubowski**, prof. PB,
Prodziekan ds. Nauki WE

dr inż. Paweł Myszkowski odbiera gratulacje od Dziekana Wydziału Elektrycznego, prof. Mirosława Świercza,
fot. W. Walendziuk

mgr inż. Dariusz Sajewicz

W dniu 17 lutego 2011 roku na Wydziale Elektrycznym Politechniki Białostockiej odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr inż. Dariusza Sajewicza pt: „Zastosowanie sieci bayesowskich do zarządzania bezpieczeństwem porażeniowym urządzeń elektrycznych”. Promotorem w przewodzie był dr hab. inż. Włodzimierz Korniluk, profesor Politechniki Białostockiej. Recenzentami rozprawy byli: prof. zw. dr hab. inż. Edward Anderson z Instytutu Energetyki w Warszawie oraz dr hab. inż. Mirosław Świercz, profesor Politechniki Białostockiej.

Głównym celem zaprezentowanej pracy była budowa bazy wiedzy, w postaci sieci bayesowskiej wraz z probabilistycznymi mechanizmami wnioskowania, doradczego systemu ekspertowego przydatnego w procesie zarządzania bezpieczeństwem porażeniowym urządzeń elektrycznych.

mgr inż. Dariusz Sajewicz w trakcie publicznej obrony rozprawy doktorskiej, fot. K. Sajewicz

Oryginalnym osiągnięciem autora rozprawy było opracowanie metody modelowania bezpieczeństwa porażeniowego urządzeń elektrycznych niskiego napięcia opartej na wykorzystaniu sieci bayesowskiej oraz zaimplementowanie jej w prototypowym programie komputerowym „System ekspertowy do zarządzania bezpieczeństwem porażeniowym urządzeń elektrycznych”.

Dr inż. Dariusz Sajewicz jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej. Obecnie jest pracownikiem dydaktyczno-naukowym Zakładu Elektroenergetyki na Wydziale Elektrycznym PB. Jego prace badawcze koncentrują się wokół zagadnień zastosowania probabilistyki i metod sztucznej inteligencji w technice bezpieczeństwa elektrycznego. Rezultaty tych prac publikował w materiałach krajowych i międzynarodowych konferencji oraz w takich czasopismach jak: Archives Of Electrical Engineering i Wiadomości Elektrotechniczne.

dr inż. **Marcin Sulkowski**, WE

Po obronie. Stoją od lewej:
Mirosław Świercz (dziekan WE),
Jerzy Bajorek (recenzent),
mgr inż. Tomasz Maksimowicz,
Karol Aniserowicz (promotor),
Andrzej Karwowski (recenzent),
fot. M. Bujanowski

mgr inż. Tomasz Maksimowicz

Dnia 29 czerwca 2011 r. na Wydziale Elektrycznym PB odbyła się kolejna, już 51., obrona rozprawy doktorskiej. Stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie Elektrotechnika zdobył Tomasz Maksimowicz, przedstawiając rozprawę pt. *Analiza skuteczności ekranowania piorunowego impulsu elektromagnetycznego za pomocą ekranów siatkowych*. Promotorem rozprawy był dr hab. inż. Karol Aniserowicz, prof. nzw. w PB, a recenzentami byli: dr hab. inż. Andrzej Karwowski, prof. nzw. w Politechnice Śląskiej oraz dr hab. inż. Jerzy Bajorek, prof. nzw. w Politechnice Rzeszowskiej.

dr hab. inż. **Karol Aniserowicz**, prof. PB, WE

Marcin Kochanowicz z promotorem dr. hab. prof. PB Dominikiem Doroszem oraz Dziekanem Wydz. Elektrycznego dr. hab. inż. prof. PB Mirosławem Świerczem tuż po obronie, fot. J. Kuszniar

mgr inż. Marcin Kochanowicz

Kolejna obrona na Wydziale Elektrycznym odbyła się w dniu 6 lipca 2011 roku. Była to publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr inż. Marcina Kochanowicza pt.: „Opracowanie konstrukcji aktywnego światłowodu wielordzeniowego z wewnętrzną synchronizacją fazy promieniowania”. Promotorem pracy był dr hab. Dominik Dorosz prof. PB. Recenzentami rozprawy byli prof. dr hab. inż. Andrzej Zając z Politechniki Białostockiej oraz prof. dr hab. inż. Ryszard Romaniuk z Politechniki Warszawskiej. Uchwałą Rady Wydziału Elektrycznego PB rozprawa została wyróżniona. Należy zaznaczyć, że była to pierwsza obrona rozprawy doktorskiej na Wydziale Elektrycznym PB z dyscypliny naukowej elektronika.

Dr inż. Marcin Kochanowicz pracuje w Katedrze Optoelektroniki i Techniki Świetlnej PB. Jego zainteresowania naukowe dotyczą technologii szkieł i światłowodów aktywnych do budowy nowej generacji źródeł promieniowania. Jest współautorem 36 publikacji, z których 7 znalazło się na tzw. liście filadelfijskiej.

dr hab. inż. **Marian Dubowski**, prof. PB,
Prodziekan ds. Nauki WE

mgr inż. Wojciech Dzienis

W dniu 27 października 2011 roku na Wydziale Elektrycznym Politechniki Białostockiej odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr inż. Wojciecha Dzienisa pt.: „Metoda oceny odkształcenia prądu i napięcia w sieci zasilającej podstacje trakcyjne z 12-pulsowymi zespołami prostownikowymi”. Promotorem w przewodzie był dr hab. inż. Ryszard Skliński prof. PB z Zakładu Elektroenergetyki. Recenzentami rozprawy byli: prof. dr hab. inż. Eugeniusz Rosołowski z Politechniki Wrocławskiej oraz dr hab. inż. Jakub Dawidziuk prof. PB.

Głównym celem pracy było opracowanie metody obliczania odkształcenia prądu i napięcia na szynach zbiorczych SN podstacji trakcyjnej z 12-pulsowymi zespołami prostownikowymi. Wykonane zostały obliczenia odkształcenia prądu i napięcia w oparciu o wartości średnie 15-minutowe mocy czynnej. Wykazano możliwość ich porównania z wynikami rejestracji w okresie uśredniania 10-minutowym. Wyniki obliczeń odkształcenia prądu i napięcia odniesiono do wymagań IEEE Std 519-1992 oraz krajowych przepisów. Wskazano również na możliwości aplikacyjne metody z użyciem wskazań mocy czynnej 15-minutowej rejestrowanej przez układy pomiarowo – rozliczeniowe w podstacjach trakcyjnych.

Dr inż. Wojciech Dzienis jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej. Pracę zawodową rozpoczął w sierpniu 2007 r. w PKP Energetyka S.A. Zakład Wschodni w Białymstoku na stanowisku inż. elektromonter. Przeprowadził liczne badania w podstacjach trakcyjnych na terenie kraju. Był uczestnikiem kilku konferencji naukowo – technicznych (m.in. SEMTRAK 2010, Gdańskie Dni Elektryki 2010, Technika Świetlna 2011), poświęconych m.in. tematyce trakcji elektrycznej, zagadnieniom harmonicznych w sieciach rozdzielczych nn i SN, na których prezentował wyniki swoich badań. Jest również autorem lub współautorem ośmiu publikacji.

Jego praca naukowa została wyróżniona także poprzez przyznanie w październiku 2010 roku stypendium doktoranckiego w ramach projektu: *Podlaska Strategia Innowacji – budowa systemu wdrażania* współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, Budżetu Państwa oraz ze Środków Budżetu Województwa Podlaskiego. Był również kierownikiem własnego doktorskiego projektu badawczego związanego z prowadzonymi badaniami finansowanego przez Ministerstwo Edukacji Narodowej.

dr hab. inż. **Ryszard Skliński**, prof. PB, WE

mgr inż. Jacek Żmojda

W dniu 17 listopada 2011 roku, także na Wydziale Elektrycznym, odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr inż. Jacka Mariusza Żmojdy pt. „Opracowanie światłowodu aktywnego domieszkowanego dwoma lantanowcami”. Promotorem dysertacji był prof. dr hab. inż. Jan Dorosz. W roku 2006 Jacek Mariusz Żmojda ukończył studia na Wydziale Elektrycznym PB oraz podjął studia III-go stopnia na kierunku Elektrotechnika. Od 2009 roku pracował na stanowisku asystenta naukowego w Katedrze Promieniowania Optycznego Optoelektroniki i Techniki Świetlnej w ramach projektu rozwojowego MNiSW Nr R08 022 02, zajmując się opracowaniem technologii szkieł stosowanych do budowy światłowodów. Współlaureat III nagrody Polskiego Towarzystwa Fotonicznego na „Najlepszy plakat dla studentów i doktorantów pracujących w dziedzinie światłowodów i ich zastosowań” za pracę pt. „Analiza możliwości generacji supermodu w aktywnym światłowodzie o heksagonalnym układzie rdzeni” przyznanej w ramach konferencji „Światłowody i ich zastosowanie” – Krasnobród 2009.

W lipcu 2010 roku został zatrudniony na stanowisku asystenta naukowego w ramach projektu badawczego MNiSzW Nr N N507 285636, w którym prowadził badania nad technologią wytwarzania szkieł i światłowodów aktywnych jako materiałów wykorzystujących podwójne domieszkowanie do generacji promieniowania w układach laserów włóknowych z zakresu NIR (1300-2300 nm). Zdobyte doświadczenie w pracy naukowej umożliwiło z kolei zatrudnienie na stanowisku asystenta w Katedrze Optoelektroniki i Techniki Świetlnej, w której pracuje obecnie.

mgr inż. Wojciech Dzienis w trakcie publicznej obrony rozprawy doktorskiej, fot. T. Maksimowicz

Jacek Żmojda w trakcie publicznej obrony doktorskiej, fot. J. Kuszniier

Głównymi nurtami jego zainteresowań są aplikacje światłowodów kodomieszkowanych jonami lantanowców do budowy laserów włóknowych oraz analiza zjawisk zachodzących pomiędzy pierwiastkami ziem rzadkich ułożonymi jednocześnie w jednej matrycy szklistej. Jest współautorem 24 publikacji, z których 4 publikacje znalazły się na liście filadelfijskiej, w takich czasopismach jak ACTA PHYSICA POLONICA oraz Biuletyn PAN.

dr hab. inż. **Marian Dubowski**, prof. PB,
Prodzikan ds. Nauki WE

Puszcza Białowieska łączy naukowców

Współpraca międzynarodowa Zamiejscowego Wydziału Leśnego PB w Hajnówce i Wydziału Leśnictwa Białoruskiego Państwowego Uniwersytetu Technologicznego w Mińsku

Zamiejscowy Wydział Leśny Politechniki Białostockiej w Hajnówce jest najmłodszą jednostką organizacyjną Uczelni i dotychczas nie prowadził współpracy zagranicznej. Usytuowanie ZWL w bezpośrednim sąsiedztwie Puszczy Białowieskiej, która jest wspólnym dobrem międzynarodowym oraz bliskość granicy państwowej z Białorusią sprawiają, że współpraca w zakresie leśnictwa z Białorusinami wydaje się naturalną konsekwencją lokalizacji. W wyniku szeregu podjętych działań udało się doprowadzić do podpisania w Białymstoku umowy o współpracy. W dniu 5 kwietnia Rektor Politechniki Białostockiej prof. Tadeusz Citko i Rektor Białoruskiego Państwowego Uniwersytetu Technologicznego w Mińsku prof. Iwan M. Żarski złożyli swoje podpisy na porozumieniu. Umowa jest kontynuacją wcześniejszej – z 2004 roku, która już wygasła, a dotyczyła głównie wymiany w zakresie inżynierii chemicznej. Obecny impuls do kooperacji dały wydziały leśne obu Uczelni, a jej charakter w znaczący sposób został zmieniony i rozszerzony. Szczególnym obszarem współdziałania jest prowadzenie skoordynowanych badań na terenie Puszczy Białowieskiej po obu stronach granicy polsko-białoruskiej.

Białoruski Państwowy Uniwersytet Technologiczny w Mińsku miałem okazję poznać uczestnicząc wspólnie z prof. Adolfem Korczykkiem w 76 Naukowo-Technicznej Konferencji Organizowanej w tej Uczelni w dniach 12-20 lutego 2012 roku. (W trakcie naszego pobytu temperatura utrzymywała się ciągle poniżej minus 15°C!)

Skrót BGTU wynika z nazwy uniwersytetu w języku rosyjskim, która brzmi: **Белорусский Государственный Технологический Университет**. Na BGTU

funkcjonuje sześć wydziałów: leśnictwa, technologii i techniki przemysłu leśnego, technologii substancji organicznych, technologii i techniki chemicznej, inżynierijno-ekonomicznej oraz wydawnictw i poligrafii. Uniwersytet w Mińsku jest porównywalny wielkością z Politechniką Białostocką. Kształci około 13 tysięcy studentów i zatrudnia 663 pracowników dydaktycznych. BGTU jest jedyną uczelnią na Białorusi kształcąca studentów na kierunku leśnictwo. Aktualnie na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych na leśnictwie kształci się w Mińsku około tysiąca studentów. Uniwersytet ma prawo doktoryzowania oraz prowadzi studia doktoranckie w obszarze nauk leśnych.

Fot 1. Spotkanie z władzami BGTU, od prawej: Dziekan Wydziału Leśnego BGTU prof. O. Morozow, prof. A. Korczyk, Prorektor ds. Nauki BGTU A. Darmieszkin i Dziekan ZWL PB prof. S. Bakier

Nasz pobyt na lutowej konferencji w Mińsku okazał się bardzo owocny, pozwolił lepiej się poznać (fot.1), określić warunki współpracy (czego efektem porozumienie podpisane 5 kwietnia) oraz wypracować trzy wspólne polsko-białoruskie projekty badawcze. Dodatkowo, zupełnie nieoczekiwanie zostaliśmy poproszeni przez białoruskich gospodarzy o poprowadzenie wykładów tematycznych dla studentów. Fot. 2 przedstawia prof. A. Korczyka w trakcie dyskusji ze studentami po przeprowadzonym wykładzie. Ponieważ oprócz referatów konferencyjnych nie planowaliśmy w trakcie tego pobytu prowadzenia wykładów dla studentów, zadanie to okazało się dla nas wyzwaniem. Wykłady, które wygłaszaliśmy w języku rosyjskim, kończyły się dyskusją ze studentami

Efektom lutowego pobytu w Mińsku było wspólne wypracowanie z białoruskimi partnerami trzech projektów badawczych, które złożyliśmy na początku kwietnia w naszych Ministerstwach Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W oparciu o międzynarodową umowę zawartą między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białoruś o współpracy w dziedzinie nauki i technologii podpisaną w Mińsku 18 listopada 1992 r. złożyliśmy w ramach ogłoszonego konkursu następujące tematy badawcze:

1. Badanie struktury genetycznej reliktovej populacji jodły pospolitej (*Abies alba Mill.*) z Puszczy Białowieskiej.
2. Analiza przyczyn wymierania i degeneracji jesionu wyniosłego (*Fraxinus excelsior L.*) na terenie Puszczy Białowieskiej.
3. Badania wiekowo starych drzewostanów sosny zwyczajnej (*Pinus sylvestris L.*) na obszarze Białorusi i Polski północno-wschodniej w celu ochrony i zachowania ich zasobów genowych metodą zakładania archiwum klonów (*ex situ*).

Znamienne jest, że praktycznie wszystkie tematy dotyczą obszaru Puszczy Białowieskiej. Ta strefa współpracy wydaje się perspektywicznym zagadnieniem dla obu stron. Niemniej, obie Uczelnie bardzo szeroko podchodzą do współpracy, tak w zakresie realizacji badań naukowych w interesujących obydwie strony dziedzinach i dyscyplinach naukowych, jak i wymianie doświadczeń w zakresie realizacji procesu dydaktycznego. Planowana jest również współpraca naukowo-dydaktyczna z udziałem innych partnerów. Już przygotowujemy się do organizacji w latach 2013, 2014 i 2015 trójstronnej polsko-białorusko-niemieckiej *summer academy* pomiędzy Politechniką Białostocką, BGTU i Eberswalde University for Sustainable Development w Niemczech.

W trakcie pobytu w Mińsku na BGTU na naszą prośbę partnerzy białoruscy zorganizowali popołudniowe wyjazdy do instytucji zajmujących się problemami leśnictwa. Odwiedziliśmy Centrum Nasiennictwa Leśnego i dwie jednostki Narodowej Akademii Nauk Republiki Białorusi: Instytut Eksperymentalnej Botaniki oraz Instytut Genetyki i Cytologii. Chętnie wprowadzano nas do laboratoriów i pokazywano ich wyposażenie. Dało się zauważyć wyraźnie lepsze wyposażenie badawcze w instytutach badawczych w porównaniu z uniwersyteckimi laboratoriami. Spotykaliśmy się wyrazami życzliwości i sympatii w wielu instytucjach.

Nawiązana współpraca jest bardzo istotna w funkcjonowaniu Zamiejscowego Wydziału Leśnego w Hajnówce. Wydaje się, że znaleźliśmy partnera, który ma zbieżne cele z naszymi. Łącząc nasze prace i wysiłki jesteśmy w stanie znacznie lepiej ochraniać zasoby przyrodnicze Puszczy Białowieskiej oraz rozwijać leśnictwo. Należy przy tym podkreślić, że te problemy nie wyczerpują obszarów współpracy. Białoruscy partnerzy chętnie je rozszerzą na aspekty związane z turystyką ekologiczną i kulturą. Osobom chętnym do współpracy chętnie pomogę w nawiązaniu kontaktu z białoruskimi partnerami.

dr hab. inż. **Sławomir Bakier**, prof. PB,
Dziekan ZWL PB w Hajnówce

Fot 2. Prof. A. Korczyk w trakcie dyskusji po przeprowadzonym wykładzie

Wsparcie współpracy kadr nauki i biznesu województwa podlaskiego

Zachodzące w Polsce zmiany systemowe w zbyt małym stopniu wpłynęły na świat nauki oraz sektor Badania i Rozwój. Dawne struktury prawne i organizacyjne hamują procesy adaptacyjne zaplecza B+R do warunków rynkowych. Niski poziom współpracy środowiska naukowego i biznesowego, to główny problem w transferze technologii. W odpowiedzi na ten problem, Politechnika Białostocka przystąpiła do realizacji projektu pt. **Wsparcie współpracy kadr nauki i biznesu województwa podlaskiego**. W projekcie przewiduje się organizację:

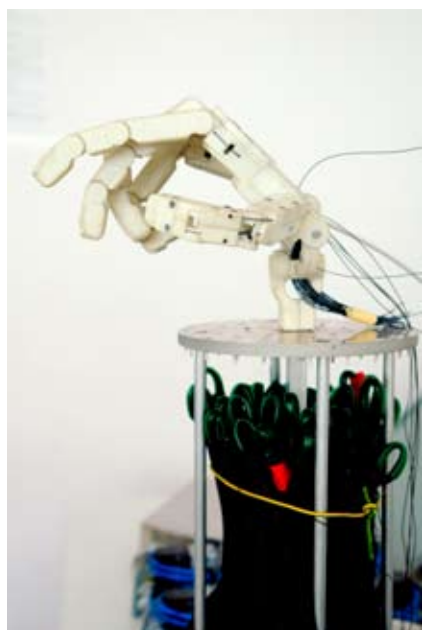
- 1) staży dla 40 pracowników naukowych i pracowników naukowo-dydaktycznych Uczelni w przedsiębiorstwach prowadzących działalność gospodarczą na terenie województwa podlaskiego. W harmonogramie projektu przewiduje się, iż nabory na staże odbywać się będą w dwóch terminach – VI 2012 r. oraz I-II 2013 r. Staż powinien trwać od 1 miesiąca do 10 miesięcy. Stażyści będą otrzymywali tzw. dodatek stażowy w wysokości 40zł/h oraz grant stażowy w wysokości 1000 zł, przeznaczony na pokrycie min. kosztów podróży, kosztów ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków. Opiekun stażysty również otrzyma dodatek w wysokości 25 zł/h. Realizacja staży odbywać się będzie zgodnie ze zmodyfikowanym regulaminem, który wszedł w życie Zarządzeniem Rektora Politechniki Białostockiej nr 15 z dnia 26 lutego 2010 r. w sprawie wprowadzenia w życie „Regulaminu odbywania staży pracowników Politechniki Białostockiej w przedsiębiorstwach województwa podlaskiego”. Wnioski o przyznanie staży rozpatrzy Komisja Stażowa, składająca się z Przewodniczącego – Prorektora ds. Nauki oraz przedstawicieli z poszczególnych Wydziałów.
- 2) staży dla 5 pracowników firm województwa podlaskiego w Politechnice Białostockiej, w wymiarze 25 godzin/osoba, za który stażysta otrzyma dodatek stażowy w wysokości 50zł/h. Opiekun stażysty z Politechniki Białostockiej otrzyma dodatek w wysokości 40zł/h.
- 3) 30-godzinne bezpłatne szkolenia dla 20 osób ze środowiska akademickiego (pracowników naukowych i naukowo-dydaktycznych, doktorantów, studentów i absolwentów), zamierzających rozpocząć własną działalność gospodarczą typu spin off lub spin out. Tematyka szkoleń obejmuje specyfikę komercjalizacji w modelu spin-off/spin-out, modelowanie biznesowe, wycenę wkładu intelektualnego, założenia do biznes planu, źródła finansowania nowych podmiotów, zakładanie firmy, prawo patentowe.
- 4) 2 edycje bezpłatnych szkoleń dla 20 pracowników firm (dwie edycje po 10 osób), którzy z własnej inicjatywy po godzinach pracy chcą podnieść swoje kwalifikacje i poszerzyć wiedzę z zakresu efektywności energetycznej z wykorzystaniem zielonych technologii.
- 5) 5 wizyt studyjnych pracowników Politechniki Białostockiej w przedsiębiorstwach województwa podlaskiego w celu nawiązania trwałej współpracy oraz podjęcia wspólnych inicjatyw.

Pracownicy PB, współpracując z firmami, będą mieli możliwość poznania środowiska biznesu, zostaną zainspirowani do badań w zakresie innowacyjnych rozwiązań.

Stworzenie dogodnych warunków do wymiany doświadczeń pomiędzy firmami a pracownikami PB ułatwi przepływ wiedzy na temat nowych technologii i poprawi innowacyjność firm.

Wsparcie współpracy kadr nauki i biznesu województwa podlaskiego Nr projektu: WND-POKL.08.02.01-20-090/11, Priorytet VII „Regionalne kadry gospodarki” Działanie 8.2: „Transfer wiedzy”, Poddziałanie 8.2.1.: „Wsparcie dla współpracujących nauki i przedsiębiorstw” Okres realizacji projektu: 01.05.2012-30.04.2014, budżet projektu: 1 046 395,80 zł

Ewelina Użyńska, Dział Nauki

Naukowcu – czas na staż

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Realizując projekt „Podniesienie potencjału uczelni wyższych jako czynnik rozwoju gospodarki opartej na wiedzy” Politechnika Białostocka podnosi poziom jakości oferowanych usług edukacyjnych. Zmiany zachodzące w gospodarce wymuszają potrzebę wzmocnienia potencjału rozwojowego oraz narzucają konieczność dostosowania działalności statutowej Uczelni do realiów rynku pracy. Niezaprzeczalnym jest fakt, iż elastyczność kształcenia jest kluczem do sukcesu Politechniki jako silnego ośrodka naukowo-dydaktycznego w północno-wschodniej Polsce. Aby to osiągnąć, konieczne jest stworzenie programów kształcenia uwzględniających nowe kierunki i specjalności, które zostaną dostosowane do potrzeb europejskiego rynku pracy i poprawią praktyczne umiejętności studentów. Wyżej wymienione działania nie mogą być zrealizowane bez udziału świetnie wyszkolonych dydaktyków i naukowców. Dlatego też jednym z zadań projektu jest działanie w zakresie podwyższania kompetencji kadry naukowo-dydaktycznej w celu wzbogacenia i uzupełnienia jej warsztatu pracy, a w rezultacie podniesienia poziomu wiedzy merytorycznej. Aby to osiągnąć, Politechnika Białostocka wdrożyła system staży i praktyk w wiodących ośrodkach naukowo-badawczych lub dydaktycznych w Polsce i na świecie. Postarano się o skrócenie formalności przy uzyskaniu finansowania stażu do minimum. Ustalono zatem tylko 5 kroków potrzebnych do spełnienia wymogów formalnych:

1. Wybierasz ośrodek naukowo-badawczy lub dydaktyczny.
2. Nawiązujesz kontakt i uzgadniasz program stażu.
3. Składasz uzgodniony z wybranym ośrodkiem plan i harmonogram dziekanowi wydziału.
4. Uzyskujesz zgodę dziekana i rady wydziału na odbycie stażu.
5. Składasz komplet dokumentów do Biura ds. Rozwoju i Programów Międzynarodowych Politechniki Białostockiej.

W ramach projektu ustalono dwa limity przyznawania środków finansowych do 4 000 zł na staż krajowy i do 10 000 zł na staż zagraniczny. Ten sposób finansowania jest elastyczny. Środki mogą być wypłacone w formie zaliczki lub refundacji. Do rozliczenia środków wymagane jest krótkie sprawozdanie, potwierdzenie odbycia stażu przez ośrodek naukowo-badawczy i dziekana wydziału macierzystego pracownika. Należy zaznaczyć, iż nie ma wymogu przedkładania jakichkolwiek dokumentów księgowych. Dodatkowo podczas przebywania na stażu pracownik otrzymuje wynagrodzenie. Nie musi też brać urlopu, o ile w tym okresie nie prowadzi zajęć dydaktycznych. Innym rozwiązaniem jest wystąpienie do Rektora o udzielenie płatnego urlopu szkoleniowego.

Serdecznie zachęcamy do udziału w projekcie. Mamy nadzieję, iż wspólnym wysiłkiem uda nam się zrealizować z nawiązką wszelkie założenia. Dodatkowe informacje znajdują Państwo na stronie www.pb.wiemywiecej.edu.pl w zakładce staże i praktyki. Pomocą służy również Biuro ds. Rozwoju i Programów Międzynarodowych Politechniki Białostockiej. Pod numerem telefonu 85 746 91 68 będzie można uzyskać niezbędne informacje.

Rafał Gólc,

Biuro ds. Rozwoju i Programów Międzynarodowych

fot. K. Łopatowicz (SAF)

„Podniesienie potencjału uczelni wyższych jako czynnik rozwoju gospodarki opartej na wiedzy”

Biuro Partnera Projektu:
ul. Suchowolca 6 lok. 306
15 - 555 Białystok
tel. 85 732 12 93 wew. 121
e-mail: wiemywiecej@wsap.edu.pl

www.wiemywiecej.edu.pl

Biuro Lidera Projektu:
ul. Wiejska 45 A lok. 17
15 - 351 Białystok
tel. 85 746 91 68
e-mail: wiemywiecej@pb.edu.pl

Program LUDZIE w 7 Programie Ramowym UE

7 Program Ramowy Unii Europejskiej to program z największym systemem finansowania badań naukowych w Europie, wynoszącym łącznie ponad 53 miliardy Euro. 7PR składa się z czterech programów szczegółowych: WSPÓŁPRACA, LUDZIE, POMYSŁY oraz MOŻLIWOŚCI, uzupełnionych o program szczegółowy obejmujący badania nuklearne (EURATOM) i działania Wspólnotowego Centrum Badawczego (JRC).

Program LUDZIE składa się z 10 rodzajów projektów badawczo-szkoleniowych nazwanych **Akcjami Marie Curie** oraz różnych działań wspierających mobilność naukowców (np. europejska sieć Centrów Informacji dla Naukowców ERA-MORE).

Program szczegółowy LUDZIE wskazuje, że o przewadze konkurencyjnej w nauce i technice decyduje liczba i jakość zasobów ludzkich. Celem strategicznym tego programu szczegółowego jest podniesienie atrakcyjności Europy dla najlepszych naukowców i jest to związane z rozwijaniem i utrwalaniem Europejskiej Przestrzeni Badawczej. Aby osiągnąć założony cel Komisja Europejska wyznaczyła Programowi LUDZIE sposoby, które pozwalają na budowę Europy przyjaznej nauce:

- działania skierowane są do osób, które ukończyły studia wyższe uprawniające do otwarcia przewodu doktorskiego,
- udział w poszczególnych akcjach zależy od długości stażu naukowego a nie posiadanego tytułu: początkujący naukowcy – do 4 lat stażu, doświadczeni – stopień doktora lub powyżej 4 lat stażu pracy naukowej,
- program wspiera mobilność naukowców rozumianą jako przekraczanie granic państwowych oraz sektorowych (nauka-przemysł),
- obszary i tematy naukowe proponowane są przez naukowców, a nie Komisję Europejską,
- nacisk kładziony jest na aktywny udział przemysłu, szczególnie MŚP,
- działania otwarte są na udział naukowców z krajów trzecich,
- przy realizacji programu i finansowaniu projektów brane są pod uwagę oferowane warunki pracy, przejrzystość rekrutacji oraz możliwości rozwoju kariery w oparciu o zapisy Europejskiej Karty Naukowca i Kodeksu postępowania przy rekrutacji naukowców.

Realizacja zadań postawionych w programie odbywa się za pomocą **Akcji Marie Curie** i podzielona została na 5 grup tematycznych, skierowanych do naukowców pracujących zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym, będących na różnych szczeblach swojej kariery naukowej.

1. **Szkolenia wstępne naukowców**, mające na celu poprawę możliwości rozwoju kariery zawodowej, zwłaszcza młodych naukowców, poprzez poszerzenie ich umiejętności naukowych oraz ogólnych, w tym związanych z transferem technologii i przedsiębiorczością.
2. **Kształcenie przez całe życie**, działanie skierowane do doświadczonych naukowców zainteresowanych uzupełnieniem lub nabyciem nowych umiejętności i kompetencji, poprawy mobilności w obrębie danej dziedziny naukowej, pomiędzy dziedzinami naukowymi oraz między sektorami, wznowienia kariery naukowej po okresie przerwy oraz skutecznej i trwałej reintegracji poprzez zapewnienie stabilnego miejsca pracy po okresie spędzonym poza UE.
3. **Partnerstwa i ścieżki rozwoju pomiędzy przemysłem a środowiskiem akademickim** – działanie, które służy wzrostowi mobilności międzysektorowej oraz zapewnia transfer wiedzy poprzez partnerstwa badawcze realizowane w dłuższych programach współpracy pomiędzy podmiotami ze środowiska akademickiego a przemysłem, w tym MŚP, z uwzględnieniem tradycyjnych branż produkcyjnych.

4. **Wymiar międzynarodowy**, wspomagający kształcenie przez całe życie i rozwój zawodowy naukowców w Unii Europejskiej, przyciągający talenty badawcze spoza Europy oraz pogłębiający obustronnie korzystną współpracę badawczą z naukowcami spoza Europy.

5. **Działania szczegółowe**, pomagające usuwać utrudnienia w przepływie naukowców oraz poprawiające ich możliwości zawodowe w Europie.

Za prowadzenie projektu odpowiedzialny jest naukowiec – lider zespołu badawczego. Zarówno lider, jak i członkowie zespołu pochodzić mogą z dowolnego kraju świata. Projekt realizowany jest w wybranej przez naukowca instytucji goszczącej, która znajduje się w kraju członkowskim UE lub stowarzyszonym. Instytucja goszcząca pełni funkcję pośrednika, który otrzymuje finansowanie z Komisji Europejskiej, po czym zatrudnia naukowca i przekazuje mu środki na wykonanie projektu. Projekt może trwać do 5 lat.

Maksymalna wartość projektu wynosi 1,5 mln € (wyjątkowo 2 mln €). Z kwoty tej można pokryć koszty wynagrodzenia, badań, aparatury, odczynników, podróży, publikacji, opłat konferencyjnych, zleceń zewnętrznych, itp. oraz koszty pośrednie instytucji goszczącej.

Wniosek przygotowuje zainteresowany naukowiec w porozumieniu z wybraną przez siebie instytucją goszczącą. Wniosek należy przesłać do Komisji Europejskiej (poprzez internetowy system EPSS, dostępny ze strony konkursu). Linki do wszystkich konkursów znajdują się na stronie:

<http://ec.europa.eu/research/participants/portal/page/home>

Pod adresem każdego konkursu dostępne są wszystkie dokumenty niezbędne do przygotowania projektu.

Aktualne Konkursy Programu LUDZIE:

Znak konkursu	Termin składania wniosków	Budżet	Krótki opis
FP7-PEOPLE-2012-IEF	16.08.2012	120 mln EURO	Europejski grant dla naukowców przebywających w Europie
FP7-PEOPLE-2012-IIF	16.08.2012	40 mln EURO	Międzynarodowy grant przyjazdowy dla naukowców przebywających poza Europą
FP7-PEOPLE-2012-IOF	16.08.2012	40 mln EURO	Międzynarodowy grant wyjazdowy do krajów trzecich z obowiązkową fazą powrotną do Europy

Dodatkowe informacje dotyczące Programu można uzyskać w **Punkcie Kontaktowym 7 Programu Ramowego UE** działającym w Politechnice Białostockiej ul. Wiejska 45A pok. 17B tel. 085 746 9337, e-mail pkpb@pb.edu.pl, www.7pr.pb.edu.pl. Zadaniem Punktu jest udzielanie pomocy w pisaniu wniosku, świadczenie usług doradczych, pomoc w poszukiwaniu partnerów oraz działalność informacyjno-promocyjna dotycząca 7 Programu Ramowego.

Tomasz Klim,

Biuro ds. Rozwoju i Programów Międzynarodowych

fot. M. Heller

Białystok Job Days 2012 czyli studenci zapraszają pracodawców

Studenci Wydziału Zarządzania mają pomysł na to, jak ułatwić ambitnym młodym ludziom pierwszy kontakt z potencjalnym pracodawcą. Tak długo pukali do drzwi podlaskich przedsiębiorców, aż nakłonili ich do udziału w Białystok Job Days – Podlaskich Targach Pracy. Na zaproszenie Studenckiego Koła Naukowego „Koło Biznesu” odpowiedziało ponad 15 przedsiębiorstw i to one 1 marca 2012 roku na holach Wydziału Elektrycznego PB spotkały się ze studentami i absolwentami naszej Uczelni. Przedstawiciele firm przedstawiali swoje oferty pracy, praktyk oraz staży, a chętnych do rozmowy z przyszłymi pracodawcami nie brakowało.

O potrzebie Targów i tym, jak przebiegały prace nad ich organizacją, opowiada Łukasz Muszyński, student drugiego roku zarządzania oraz informatyki, prezes Studenckiego Koła Naukowego „Koło Biznesu”: „Po liczbie zwiedzających widać, że impreza tego typu jest bardzo potrzebna. Przymiarki do organizacji targów robiliśmy już w listopadzie zeszłego roku. Zaczęliśmy od skonstruowania oferty skierowanej do przedsiębiorstw, jej profesjonalne sformułowanie zajęło nam troszkę czasu. Następnie sporządziliśmy listę firm, które chcieliśmy zaprosić. Kolejnym krokiem były rozmowy, wizyty i kontakty mailowe, to pochłonęło najwięcej czasu i nerwów. Z pozyskiwaniem wystawców było różnie. Naturalnie, najchętniej na nasze zaproszenie odpowiadały te firmy, które faktycznie potrzebowały pracowników i właśnie planowały rekrutację. Na udział w Targach zgodziła się co dziesiąta, co piętnasta firma, z którą się skontaktowaliśmy.”

Organizacja pierwszej edycji Białystok Job Days, to efekt współpracy SKN „Koło Biznesu” przy Wydziale Zarządzania PB z nowopowstałą Fundacją Porozumienia Uczelni Białostockich. W jej skład wchodzi studenci dziewięciu uczelni: Politechniki Białostockiej, Uniwersytetu w Białymstoku, Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku, Wyższej Szkoły Finansów i Zarządzania, Wyższej Szkoły Administracji Publicznej, Wyższej Szkoły Medycznej, Wyższej Szkoły Ekonomicznej, Niepaństwowej Wyższej Szkoły Pedagogicznej i Wyższej Szkoły Menadżerskiej. Daniel Targoński, student pierwszego roku zarządzania, członek Koła Biznesu, podkreśla, że Białystok Job Days to pierwszy poważny projekt przeprowadzony przez koło a możliwy właśnie dzięki współpracy z Fundacją. Fundacja daje bowiem uczelnianym samorządom i kołom naukowym swoją osobowość prawną, co ułatwia m.in. rozliczenia finansowe.

Studenci rzetelnie przygotowali się na przyjęcie wystawców, wydali katalog targowy oraz zadbali o wygląd stoisk. Białystok Job Days objęły patronatem m.in. Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Prezydent Miasta Białegostoku, Wojewódzki Urząd Pracy w Białymstoku (na targach promował Zieloną Linie – ogólnopolskie centrum kontaktowe klientów urzędów pracy), Pracuj.pl.

Więcej informacji o Targach na stronie:
<http://www.bialystokjobdays.pl/>.

Monika Rokicka

Programiści z Wydziału Informatyki w czołówce krajowych finałów Imagine Cup 2012

Udział studentów Wydziału Informatyki PB w międzynarodowym konkursie Imagine Cup, organizowanym co roku przez firmę Microsoft, stał się już tradycją. Udane starty naszych drużyn sprawiły, że Politechnika Białostocka od lat utrzymuje wysoką pozycję na liście rankingowej uczelni wyższych tego największego studenckiego konkursu technologicznego.

W dniach 11-12 kwietnia w Warszawie odbył się krajowy finał konkursu Imagine Cup 2012 w prestiżowej kategorii projektowanie oprogramowania. Wśród dziesięciu finałowych zespołów znalazły się aż dwie drużyny z Politechniki Białostockiej! Lista zakwalifikowanych w kolejności alfabetycznej: ARMED – Wojskowa Akademia Techniczna, BugBusters – Politechnika Białostocka, Chiron Team – Uniwersytet Warszawski, Essentials Group – Politechnika Warszawska, Flexify – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, HigherLevel – Uniwersytet Gdański, Sigma – Politechnika Gdańska, The InnoWATors – WAT, We Code For Food – Politechnika Białostocka, YETI – Politechnika Poznańska. Drużyny przygotowały swoje projekty w odpowiedzi na tegoroczne przesłanie konkursu: „Wyobraź sobie świat, w którym technologia pozwala rozwiązać najtrudniejsze problemy”.

Wygrał zespół ARMED i to on będzie reprezentował Polskę na finałach światowych Imagine Cup, które w tym roku odbędą się w Australii. „Mundurowi” zaprezentowali w konkursie rozwiązanie SAPER, czyli aplikację na Windows Phone, która wykrywa i analizuje, jaki rodzaj miny bądź niewypału znajduje się w ziemi, a następnie powiadamia o zagrożeniu odpowiednie służby. Drugie miejsce zajął zespół InnoWATors z projektem Sense (także reprezentanci WAT). Na trzecim miejscu uplasował się poznański zespół Flexify z projektem Kinesio Studio. Natomiast czwarte miejsce przypadło ex aequo drużynom BugBusters z Politechniki Białostockiej i YETI z Politechniki Poznańskiej. Zespół BugBusters został także laureatem nagrody specjalnej firmy Billennium, która doceniając „świetny pomysł, wykonanie, pracę zespołową i entuzjazm” ufundowała dla każdego z członków drużyny skok spadochronem z wysokości 4000 metrów.

BugBusters jest drużyną założoną przez pasjonatów technologii MS – studentów III roku informatyki: Pawła Adamskiego, Marka Matuszewskiego, Piotra Matwiejuka

Prezes Billennium Bartosz Łopiński wręcza drużynie BugBusters nagrodę specjalną, fot. www.flickr.com

i Grzegorza Raciborskiego. Ich projekt Personal Recovery System, przygotowany specjalnie na konkurs Imagine Cup 2012, powstał pod przewodnictwem Mateusza Andrzejewskiego (mentor), przy wsparciu uzdolnionej graficzki Agaty Borowskiej.

Drużyna zadbała o nawiązanie współpracy z partnerami, którzy służyli jej wsparciem merytorycznym i pomocą w produkcji spotu promującego aplikację Personal Recovery System. Białostockie Centrum Medyczne VitaMed konsultowało pomysły studentów w zakresie usług medycznych i programów rehabilitacyjnych. RIO Wellness Club doradzało w zakresie poprawy sprawności fizycznej. Podkład muzyczny do filmu promocyjnego oraz do pokazu BugBusters podczas finałów Imagine Cup stworzył Maciej Dziemiańczuk, student informatyki w PB, a zarazem utalentowany muzyk.

Projekt BugBusters promuje spojrzenie na rehabilitację z zupełnie nowej perspektywy. Piotr Matwiejuk, który już po raz drugi z rzędu startuje w konkursie mówi: „W 2011 roku, z drużyną MilkyWayTeam, także zdobyliśmy czwarte miejsce w finałach krajowych Imagine Cup. Zebraliśmy wtedy sporo doświadczenia, które wykorzystaliśmy przy tworzeniu nowego projektu. Personal Recovery System, to nowatorski system rehabilitacyjny, wspierający rehabilitację wad postawy oraz kończyn. Bardzo uatrakcyjniła monotonne ćwiczenia, przenosząc je do świata wirtualnego. Przy okazji silnie motywuje ćwiczącego, a to istotna rzecz w procesie rehabilitacji. Prawdziwa siła tkwi przecież w naszych głowach, a motywacja to klucz do niej. Z aplikacją PRS ćwiczenia stają się zabawą, a sprzęty rehabilitacyjne otrzymują nowe fantastyczne funkcje. Dzięki temu zostaje osiągnięty najważniejszy cel – rehabilitacja staje się czymś znośnym i zachęcającym do dalszych ćwiczeń. W widoczny sposób zwiększa się także jej efektywność. Aplikacja w głównej mierze korzysta z rozwiązań opracowanych wraz z sensorem Kinect, przygotowanym przez firmę Microsoft. Wykrywanie i analiza ruchu w połączeniu z prostymi, ale efektywnymi ćwiczeniami, uatrakcyjnionymi przez XNA Game Studio, dały w połączeniu narzędzie, jakiego potrzebowaliśmy. W świecie, który chcemy stworzyć, rehabilitacja która kojarzyła się głównie z bólem, będzie wyglądała jak atrakcyjna gra multimedialna.”

Drugą drużyną z Politechniki Białostockiej, która zakwalifikowała się do finałowej dziesiątki była We Code For Food w składzie Marek Antoniuk, Mariusz Dobrowolski, Łukasz Balukin i Wojciech Bancarzewski (studenci VI semestru kierunku informatyka). Mentorem drużyny był mgr inż. Maciej Kopczyński, asystent na Wydziale Informatyki PB. Ich aplikacja CrowdSim umożliwia wykonanie symulacji zachowania tłumu podczas sytuacji kryzysowych, np. ewakuacji z budynków oraz terenów miejskich. Zebrane podczas procesu symulacji dane prezentowane są użytkownikowi w formie interakcyjnych wykresów wskazujących przebieg symulacji w liczbach, użycie oraz przepustowość poszczególnych wyjść do budynku. Program udostępnia również zaawansowany edytor map wektorowych, dzięki któremu można utworzyć mapę każdego budynku i terenu. Drużyna We Code For Food debiutowała w konkursie Imagine Cup.

Młodym informatykom zrzeczonym w studenckim kole naukowym Grupa. NET serdecznie gratulujemy zarówno pomysłowych aplikacji, jak i udanych startów w Imagine Cup.

Monika Rokicka

Stoisko We Code For Food podczas krajowych finałów Imagine Cup 2012, fot. www.flickr.com

Drużyna BugBusters przy swoim stoisku podczas krajowych finałów Imagine Cup 2012, fot. www.flickr.com

Studenci WE zbudowali elektryczny pojazd balansujący

Studenci Wydziału Elektrycznego zbudowali Elektryczny pojazd balansujący inspirowany segwayem. Jak można przeczytać na stronie projektu: *Jest to dwukołowy pojazd elektryczny, zasilany z wbudowanych akumulatorów, kontrolowany przez komputer pokładowy, który jest odpowiedzialny za utrzymanie równowagi.* Pojazd może rozwijać prędkość do 20 km/h. Prace projektowe rozpoczęły się w październiku 2011 roku, pojazd można było zobaczyć 24 marca 2012 roku podczas Dnia Otwartego na Politechnice Białostockiej. Autorami projektu są członkowie Studenckiego Koła Naukowego Techniki Mikroprocesorowej w Energoelektronice. Autorzy projektu zdobyli już pierwszą nagrodę! Za artykuł „Elektryczny pojazd balansujący” reprezentujący PB studenci: inż. Piotr Falkowski, inż. Maciej Gryczewski, inż. Arkadiusz Halicki otrzymali pierwsze miejsce na XXXI Konferencji Elektroniki i Telekomunikacji Studentów i Młodych Pracowników Nauki – SECON 2012 odbywającej się w Wojskowej Akademii Technicznej. Opiekunem Koła jest dr inż. Marek Korzeniewski. Więcej o elektrycznym pojeździe balansującym na stronie Koła: http://we.pb.edu.pl/~tmwe/proj_3.html

oprac. Agnieszka Halicka

Studenci WE – twórcy pojazdu, od lewej: inż. Arkadiusz Halicki, inż. Piotr Falkowski, inż. Kamil Borkowski, inż. Adam Borhert, inż. Maciej Gryczewski; w budowę pojazdu zaangażowany był także inż. Damian Bazylewicz (nieobecny na zdjęciu)

Podlaska Marka Roku dla łożyska Magma2

Wsobotę 28 kwietnia br. w Sali Koncertowej Opery i Filharmonii Podlaskiej odbyło się uroczyste podsumowanie ósmej już edycji konkursu Podlaska Marka Roku. Konkurs organizowany jest przez Marszałka Województwa Podlaskiego i ma na celu promocję marek, które poprzez swoją doskonałą jakość i unikalny charakter budują pozytywny wizerunek województwa w kraju i w świecie. Do udziału w Podlaskiej Marce Roku 2011 zakwalifikowane zostały 64 produkty, spośród których Grupa Ekspercka, stanowiąca trzon Kapituły Konkursu, wyłoniła 23 zgłoszenia nominowane do nagród głównych.

Laureatem konkursu Podlaska Marka Roku 2011 został łożysko marsjańskie Magma2 zbudowany przez studentów Wydziału Mechanicznego: Emila Błońskiego, Piotra Ciurę, Bartosza Solnika i absolwenta tego Wydziału Wojciecha Głazewskiego oraz studenta Wydziału Elektrycznego Szymona Zimnocha. Drużyna Magma2 w czerwcu 2011 wygrała zawody łożysków marsjańskich na pustyni w Utah (USA). Projekt Magma2 był realizowany przez naszą Uczelnię we współpracy ze stowarzyszeniem Mars Society Polska. Łażysko marsjańskie Magma2 zdobył także najwięcej głosów internautów w Plebiscycie o Nagrodę Podlaskich Konsumentów, w którym oddano łącznie 3785 głosów.

Pozostałe przedsięwzięcia nagrodzone w konkursie Podlaska Marka Roku 2011, to Ogród Branickich w Białymstoku (Urząd Miejski w Białymstoku), Międzynarodowy Festiwal Hajnowskie Dni Muzyki Cerkiewnej (Stowarzyszenie „Miłośnicy Muzyki Cerkiewnej”), Przewodniki: Białowiecki Park Narodowy, Biebrzański Park Narodowy, Narwiański Park Narodowy, Wigierski Park Narodowy (Fundacja Sąsiedzi) oraz Agroturystyka Tatarska Jurta (Dżenneta Bogdanowicz). Laureaci otrzymali nagrodę pieniężną w wysokości 15 000 złotych oraz szklaną statuetkę wykonaną według projektu Profesora Leona Tarasewicza. Podczas uroczystej gali ogłoszono również nazwisko Honorowego Ambasadora Województwa Podlaskiego, którym został pisarz Ignacy Karpowicz. (za: <http://www.podlaskamarka.pl/>)

oprac. Agnieszka Halicka

Od lewej: P. Ciura, B. Solnik, Sz. Zimnoch, E. Błoński, W. Głazewski, fot. M. Heller

Sukces naszych studentów na olimpiadzie językowej

Aż trzech studentów Politechniki Białostockiej znalazło się w pierwszej dziesiątce laureatów XIII Olimpiady Języka Angielskiego dla Studentów Wyższych Uczelni Technicznych, organizowanej przez Politechnikę Poznańską.

Uczestnicy Olimpiady, oprócz trudnej części pisemnej, zdawali egzamin ustny oraz przedstawiali przygotowaną przez siebie prezentację multimedialną na temat: „Technical Developments which can be used during EURO 2012 in Poland”. Finał zawodów odbył się 28 kwietnia 2012 roku.

Lista laureatów XIII Ogólnopolskiej Olimpiady Języka Angielskiego dla Studentów Wyższych Uczelni Technicznych:

Miejsce	Nazwisko	Imię	Uzyskane punkty	Uczelnia
1	Księżopolski	Michał	239	Politechnika Warszawska
2	Dąbrowska	Anna Agnieszka	230	Politechnika Warszawska
3	Nowak	Krzysztof	225	Politechnika Białostocka
4	Tarnawski	Mateusz	221	Politechnika Śląska
5	Czapliński	Mirosław	219	Politechnika Gdańska
6	Rudziak	Lucjan	218	Politechnika Białostocka
7	Gawlas	Michał	216	Politechnika Opolska
8	Bar	Kinga	210	Politechnika Rzeszowska
9	Gałko	Tomasz	203	Politechnika Białostocka
10	Mańko	Tomasz	189	Politechnika Śląska

SJO

Studenci PB na PozRobot 2012

W tegorocznej edycji PozRobot, ogólnopolskich zawodach robotyki dla studentów i młodzieży, które odbyły się 14 kwietnia 2012 r. w Poznaniu, drużyny z Wydziału Informatyki PB zajęły wysokie miejsca w klasyfikacji finałowej studenckiej części turnieju. Drużyna **superkonfodopieszczaczoszybotron** w składzie Jakub Dobrowolski, Marcin Jarczewski, Mateusz Rogowski wywalczyła miejsce trzecie, a drużyna **Who's NeXT?** w składzie Agata Sworowska, Dominik Grodzki oraz Grzegorz Raciborski miejsce czwarte. Opiekę merytoryczną nad drużynami sprawowała dr inż. Teodora Dimitrova-Grekow. W zawodach wystartowała również drużyna Aniołki Charliego z Koła Naukowego Robotyków na Wydziale Mechanicznym PB.

PozRobot to cykliczna impreza promująca sztuczną inteligencję oraz robotykę wśród młodzieży szkolnej i studentów uczelni wyższych. Zawodnicy podejmują wyzwanie zaprojektowania, zbudowania, zaprogramowania, testowania i doskonalenia robota potrafiącego wykonać różne zadania w trakcie konkursu. Uczestnicy pracują z użyciem systemu LEGO Mindstorms, na specjalnie przygotowanym zestawie wyposażonym w czujniki oraz programowalny mikrokomputer.

Drużyny studentów PB podczas PozRobot 2012, galeria <http://pozrobot.pl>

MR

Studenci PB wyróżnieni w konkursie dla młodych twórców

Adam Kalinowski (student WA PB oraz absolwent WI PB) i Michał Miśkiewicz (student WA PB) zostali wyróżnieni w konkursie Young Creative Chevrolet.

Nasi studenci przygotowali na konkurs krótki klip, za który otrzymali nagrodę w kategorii „Film”. Klip można obejrzeć na stronie: <http://vimeo.com/39574681>

Konkurs Young Creative Chevrolet skierowany jest do studentów uczelni i kierunków artystycznych. Jego celem jest wyłonienie najciekawszych osobowości twórczych oraz wspieranie młodych, utalentowanych artystów w dążeniu do samodzielnego zaistnienia na rynku sztuki. W 2012 roku, w pierwszej polskiej edycji konkursu, wzięło udział aż 28 szkół, co uplasowało Polskę na trzecim miejscu wśród wszystkich państw europejskich startujących w konkursie! Gala finałowa konkursu Young Creative Chevrolet odbyła się 21 maja 2012 r. w Soho Factory w Warszawie.

MR

Młodzi architekci w finale konkursu Urban Collective

Projekt domu modułowego „House.4U” wykonany przez zespół studentów Wydziału Architektury PB w składzie: Grzegorz Chomicki, Jagoda Krawczyk, Piotr Matuszek, Katarzyna Sosińska, zdobył trzecie miejsce w międzynarodowym konkursie Urban Collective Modular Building Design Challenge 2012.

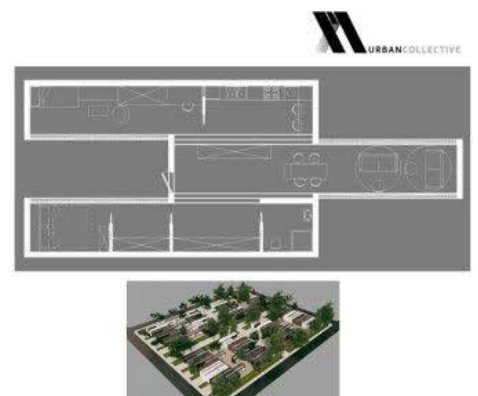
Projekt naszych studentów jako jedyny z Polski zakwalifikował się do ścisłego finału konkursu, do którego jury wyselekcjonowało 6 najlepszych spośród 200 nadesłanych prac. O ostatecznych wynikach konkursu zdecydowało publiczne głosowanie na facebooku. Pracę zespołu z PB „polubiło” 1 880 osób!

Domy modułowe składają się z gotowych elementów, łatwych do transportu i montażu. Architekci z WA posłużyli się w swoim projekcie elementami o konkretnych wymiarach, zaproponowanych w specyfikacji konkursowej. HOUSE.4U jest o tyle wyjątkowy, że kontenery, z których jest wykonany, są ruchome. Dzięki przesuwanym modułom, dom można dostosować do potrzeb i upodobań jego mieszkańców; „otworzyć” lub „zamknąć” tak, by nikt niepowołany nie miał do niego dostępu.

Gratulujemy studentom architektury innowacyjnych pomysłów i życzymy kolejnych sukcesów!

MR

HOUSE.4U

Submission by P.Matuszek, K.Sosinska, J.Krawczyk & G.Chomicki

Najlepsza w dyktandzie

Anna Rafałowicz z drugiego roku zarządzania na PB została laureatką II Podlaskich Akademickich Mistrzostw w Ortografii.

W zmaganiach o tytuł „bezbłędny studenta” udział wzięło kilkudziesięciu słuchaczy szkół technicznych, humanistycznych, medycznych i artystycznych. Nasza studentka najlepiej napisała tekst wyjątkowo trudnego dyktanda pod tytułem „Klechda o chełpliwym puchaczku ku ostrzeżeniu próżnych samochwał sporządzona”. Uroczyste wręczenie nagród w II Podlaskich Akademickich Mistrzostwach w Ortografii odbyło się 17 marca 2012 r. w siedzibie organizatora zawodów – Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu w Białymstoku.

Dla wszystkich tych, którzy chcieliby sprawdzić swoją intuicję i wiedzę ortograficzną, przytaczamy tekst tegorocznego dyktanda. Jego autorką jest prof. Urszula Sokólska, dyrektor Instytutu Filologii Polskiej.

Klechda o chełpliwym puchaczku ku ostrzeżeniu próżnych samochwał sporządzona

Pewien hardy puchacz chwacko pohukiwał, że jest najmądrzejszy w lesie. Czyniąc zamęt i ferment, na całego bajdurzył, jak to w Bibliotece Kórnickiej przejrzał książczyn huk, w tym habilitacji i zaplombowanych herbarzy chmarę. Mówił, jakoby świat przemierzył wszere i wzdłuż dzięki kursom hipologii, ichtiologii, chronometrażu i pilotażu. Rzekomo w hydroplanie mknął przez morze Bałtyk i mimo ostrzeżeń hydrologów bez wahania sunął nad duńskim Bornholmem. Na Półwyspie Apenińskim grzał się w żarze słonecznym, a w towarzystwie hipochondrycznej Habsburżanki kąpał się w Morzu Żółtym i oceanie Pacyfik. Przez przyładek Horn zdążał dylizanssem powożonym przez chojrackiego kopenhazanina w strażackim hełmie. Z kolei na rynku w Chełmie chimerycznym hipokrytom i rzeźwym rzekotkom użyczał instrukcji savoir-vivre'u.

Ecie-pecie, baju, baju, baj, tak plótl bez sensu rozfanatyżowany mirażami i mrzonkami. Wachlował się tyci uprzężą i huśtał się w hamaku zahaczonym o przytaczaną nie wiadomo skąd duchę. Chrupał smażone, nieocukrzone lodyżki anyżku i katarzynki z grylażem, a dla kurażu chleptał herbatkę jeżynową. Na dobitkę obcesową autoreklamę do świeżo okorowanej dębiny żółtaworyżą pinezką z ostentacją przypiął:

„Pojutrze na wrzosowisku zarządzam filharmoniczną muzykoterapię i nie na żarty żądam, byście bez żenady przybyli. Wiedźcie, że jestem charyzmatycznym obieżyświatem, hojnie obdarzonym talentem. Harmonijnie wystukuję ciężemkami każde tempo o tępo zaokrąglone podmurówki. Nie raz i nie dwa wtórowały mi kłaskające w burzanach rdzawopióre słowiki, chrobotliwe kszyki i chędożące skrzydła charakterne hajstry”.

Gdy zwierzęta jaśniepański inserat odczytały, w dąbrowie zawrzało. Poniewczasie wyszło na jaw, że hochsztapler ni razu spoza lasu dzióbka nie wyściubił. Zhańbiony pierzchnął więc do obrzeżonej trzebieżami wieży zmruszonego zamku, gdzie nieustającą chandrą znużony niechlubnie żyje, bo nikt już ani na jotę waśniakowi nie wierzy.

Pronar – praktyki – praca

Spotkanie pod tym tytułem odbyło się 17 maja na Politechnice Białostockiej. Tłum młodych ludzi – głównie studentów Wydziału Mechanicznego i Wydziału Elektrycznego – szczelnie wypełnił Aulę I na WE. Gościem spotkania był Sergiusz Martyniuk – Prezes Rady Właścicieli firmy Pronar, której towarzyszyła pani Agnieszka Dzienisuk z Działu Kadr. Z ramienia władz Politechniki Białostockiej wystąpiła Prorektor ds. Studenckich i Dydaktyki prof. Katarzyna Zabielska-Adamska, a także reprezentanci Wydziału Mechanicznego: Prodziekan ds. Nauki prof. Roman Kaczyński oraz Prodziekan ds. Studenckich i Dydaktyki prof. Zdzisław Kondrat.

Firma Pronar zajmuje się produkcją maszyn rolniczych i komunalnych, obecnie jest jednym z największych pracodawców naszego województwa. Spotkanie miało przebieg dwuetapowy – w pierwszej części Prezes przybliżył historię firmy i jej funkcjonowanie. Opowiedział też, jak wygląda droga zawodowa absolwentów rozpoczynających pracę w firmie. Druga część spotkania miała charakter rozmowy ze studentami. Ci byli głównie zainteresowani możliwościami odbycia praktyk w firmie, staży i pracy. Według Pana Prezesa Pronar potrzebuje obecnie całej grupy pracowników z różnych dziedzin, głównie technicznych. Związane jest to z powstawaniem nowej fabryki w Siemiatyczach. Osoby zainteresowane praktyką lub pracą w Pronarze powinny skontaktować się z Działem Kadr tej firmy.

Agnieszka Halicka

Mój pomysł. Mój biznes

Jak zmotywować młodych ludzi do działania? Naprzeciw temu zadaniu wyszedł Wydział Zarządzania PB, który zorganizował drugą edycję konkursu „Mój pomysł. Mój biznes”. W tym roku zgłoszono do konkursu ponad 100 biznesplanów i, jak przyznają organizatorzy, ich poziom był bardzo wysoki.

Gala wręczenia nagród Akademickiego Konkursu Przedsiębiorczości 2012 „Mój pomysł. Mój biznes” odbyła się 24 kwietnia br. na Wydziale Zarządzania Politechniki Białostockiej. Uczestników konkursu oraz zaproszonych gości powitali organizatorzy konkursu: Dziekan Wydziału Zarządzania Politechniki Białostockiej prof. dr hab. inż. Joanicjusz Nazarko oraz Redaktor Naczelny Kuriera Porannego Piotr Wąsikowski. Głos zabrał także Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy Politechniki Białostockiej prof. dr hab. inż. Lech Dzienis. Prof. dr hab. Henryk Wnorowski z Uniwersytetu w Białymstoku w swoim wystąpieniu zatytułowanym „Być szczęśliwym i bogatym, czyli dlaczego warto być przedsiębiorczym” namawiał studentów do podejmowania i rozwijania własnej przedsiębiorczości. Dyrektorka Białostockiego Parku Naukowo-Technologicznego dr Jolanta Koszelew opowiedziała o rozwoju przedsiębiorczości akademickiej w naszym regionie oraz pozytywnie oceniła konkurs jako „sprzyjający akceleracji klasy kreatywnej”. W opinii dr Koszelew duch rywalizacji mobilizuje młodych ludzi do tego, by swoje pomysły, dotąd przechowywane w szufladach lub głowach, odpowiednio opracować i zaprezentować. Następnie głos zabrał laureat poprzedniej edycji Akademickiego Konkursu Przedsiębiorczości Łukasz Muszyński, który wśród korzyści z uczestnictwa w konkursie wymienił „ogromną wiedzę i doświadczenie, które zdobyłem”.

Spśród ponad 100 projektów biznesplanów zgłoszonych do konkursu kapituła wybrała 10 najlepszych. Ich autorzy zostali poproszeni o zaprezentowanie swoich pomysłów przed jurorami. W ten sposób wyłoniono trójkę finalistów, którzy odebrali nagrody podczas gali.

Pierwsze miejsce (nagroda 10 000 zł) zajęły studentki trzeciego roku inżynierii biomedycznej na Wydziale Mechanicznym PB, Ewelina Ambrożej oraz Beata Białek, za projekt ORTO FUTURE. Na pytanie dlaczego wzięły udział w konkursie

Mój pomysł Mój biznes
Akademicki Konkurs Przedsiębiorczości 2012

Gala Akademickiego Konkursu Przedsiębiorczości „Mój pomysł. Mój biznes” 2012, fot. T. Szejbut (SAF)

„Mój pomysł. Mój biznes” odpowiedziały, że „w zasadzie to był czysty przypadek. Obie tego samego dnia straciłyśmy pracę. Już wcześniej myślałyśmy o tym, żeby założyć własną firmę, ale odkładałyśmy to na później, właśnie z powodu zaangażowania w pracy. Więc kiedy zobaczyłyśmy billboard reklamujący konkurs – stwierdziłyśmy: dlaczego nie? To szansa, żeby coś w swoim życiu naprawić. Pomysł miałymy już w głowie, wystarczyło usiąść i przelać myśli na papier”.

Drugie miejsce (nagroda 7 500 zł) przypadło **Krzysztofowi Czarnieckiemu i Romanowi Antypiukowi** za projekt „Odzysk metali szlachetnych z płytek elektronicznych”. Dyplom za zajęcie trzeciego miejsca (5 000 zł) odebrał **Maciej Żyto-wiecki** za swój projekt „Mirago – profesjonalny druk brył 3D”. Voucher w wysokości 1000 zł na usługi w ramach Inkubatora Technologicznego Białostockiego Parku Naukowo-Technologicznego otrzymał **Paweł Grześ**. Voucher w wysokości 2000 zł otrzymali **Marcin Piesiak i Michał Wasilewski**. Voucher w wysokości 3000 zł otrzymali **Marcin Zajkowski i Paweł Bręś**. Nagrodę specjalną Rektora Politechniki Białostockiej otrzymał **Patryk Krzysztof Bruliński** za projekt „Zakoduj swoje życie na www.hltqr.pl”.

Wyróżnienia w Akademickim Konkursie Przedsiębiorczości 2012 „Mój Pomysł, Mój Biznes” otrzymali (w kolejności alfabetycznej): Patryk Krzysztof Bruliński, Paweł Czepiel, Michał Doroszko, Natalia Grześ, Katarzyna Mosiej i Paweł Romanowicz, Marcin Piesiak i Michał Wasilewski, Tomasz Wejda.

Uroczystość wręczenia nagród w Akademickim Konkursie Przedsiębiorczości 2012 „Mój pomysł. Mój biznes” zakończyło wystąpienie Roberta Tołopiło (absolwenta Wydziału Zarządzania Politechniki Białostockiej, właściciela firm internetowych) na temat „Studia i pieniądze nie gwarantują sukcesu w biznesie, ale mogą pomóc”, w którym podkreślił, że zaangażowanie sponsorów, władz miasta oraz Uczelni sprzyjają rozwojowi przedsiębiorczości w Białymstoku.

Cytując Dziekana Wydziału Zarządzania Politechniki Białostockiej prof. dr. hab. inż. Joanicjusza Nazarko, który powiedział, że „cykliczny konkurs „Mój pomysł. Mój biznes” ukazuje ogromny potencjał białostockich studentów, gratuluję wszystkim, którzy zaangażowali się tworząc projekty biznesplanów”, składamy wszystkim przedsiębiorczym studentom serdeczne gratulacje i życzenia powodzenia w kolejnych edycjach konkursu.

Paulina Szorc, Małgorzata Mitura,
dziennikarki magazynu studenckiego e-Biuletyn WZ PB

Gala Akademickiego Konkursu Przedsiębiorczości
„Mój pomysł. Mój biznes” 2012,
fot. T. Szejbut (SAF)

Moje Himalaje

Góry zawsze były moją pasją. Początkowo Beskidy, potem przez ponad 20 lat polskie Tatry, słowacki Gerlach. Pomyśl o trekkingu w Himalajach tlił się w mojej głowie od wielu lat, ale decyzja o jego realizacji zapadła ponad rok temu.

Przygotowania były żmudne. Biura podróży proponowały kosmiczne ceny, a poza tym nie wyobrażam sobie wędrówki po górach z grupą przypadkowych ludzi. Za wszystko więc zabrałam się sama. Przewodnik, Szerpa, sprzęt, bilety lotnicze, potem trzy tygodnie ciężkiej zaprawy w Tatrach, no i na początku listopada razem z mężem wyruszamy. Lotnisko Okęcie, potem Moskwa, Delhi, Katmandu, a w końcu lot malutkim samolocikiem do serca gór – Lukli (2840). Podobno jest to najniebezpieczniejsze lotnisko świata. Samoloty lądują tu pod górkę. Różnica poziomów między końcami pasa startowego wynosi 60 metrów. Na szczęście nepalscy piloci są naprawdę dobrzy i lądowanie nie sprawia im żadnej trudności.

W Lukli spotykamy naszego przewodnika - Indrę i Szerpę - Rudrę. Bardzo mili, serdeczni, uśmiechnięci ludzie. Nepalczycy to wspaniały, ciepły naród. Pomimo ciężkiego życia potrafią cieszyć się każdą chwilą. Życzliwi, na każdym kroku pozdrawiają nas swoim „namaste”. Uwielbiają śpiewać i tańczyć, i bardzo kochają dzieci. Tragarze dźwigający po 30 kg nie rozstają się z muzyką i co ciekawe, również ze... szczoteczką do zębów. Wystaje ona z kieszeni prawie każdego Szerpy. Potrafią myć zęby nawet kilkanaście razy dziennie! Z Lukli malowniczą ścieżką docieramy do Phakding, a następnego dnia, po żmudnym, dającym w kość podejściu i przejściu kilku przerażających wiszących mostów, dochodzimy do Namche Bazar (3440 m), miejscowości przez wielu obcokrajowców zwanej stolicą Szerpów. Musi-

W drodze do Gorak Shep

my zatrzymać się tu przez dwa dni. Nie można tego uniknąć, bowiem jest to kwestia aklimatyzacji i związanej z nią choroby wysokogórskiej. Zaleca się na każde pokonane 1000 m wysokości jeden dzień aklimatyzacji.

Namche to dobre miejsce na odpoczynek. Dużo tu hotelików, kramów, ciastkarni. Właśnie w jednej z nich spotykamy legendę polskiego himalaizmu, partnera Jerzego Kukuczki, Ryśka Pawłowskiego. Przez dwie godziny rozmawiamy o jego wyprawach. Niestety, w większości o kontuzjach, wypadkach i śmierci. Rysiek prowadzi grupę na Ama Dablam. Jeszcze później kilka razy mijamy się na szlaku. Z Namche wyruszamy do Tengboche. Góry otaczają nas ze wszystkich stron. Są naprawdę imponujące. Po drodze mijają nas objuczone jaki i Szerpowie, niosący ładunki często większe od nich samych. Dzień wędrówki, po trudnym podejściu, kończy się w bardzo zimnym Tengboche (3860 m). Znajduje się tu słynna świątynia buddyjska. Mamy szczęście i uczestniczymy w nabożeństwie. Dzwonki, bębny i trąby to całkiem nowa dla nas atmosfera. Mnisi są bardzo przyjaźni i częstują nas ciastkami. Oczywiście nie obchodzi się bez datków na klasztor, które przy wyjściu zbiera mnich ubrany w ceglasto-purpurową togę, spod której wystają kolorowe adidas. Świat się zmienia. Kolejny dzień aklimatyzacji spędzamy w Dingboche (4410 m). Poranek wita nas pięknym słońcem i niesamowitym widokiem! Ama Dablam (6814 m), podobno najpiękniejsza z gór, jawi się nam w pełnej krasie, a po jej lewej stronie straszy stromymi zboczami południowa, ponoć najgroźniejsza ściana Lhotse (8516 m), która ponad 20 lat temu pokonała Jerzego Kukuczkę i kolejny kolos Makalu (8475 m). W końcu możemy nacieszyć oczy i to aż dwoma ośmiotysięcznikami naraz! Wchodzimy na przełęcz, aby nabrać trochę wysokości, a potem znowu wracamy na nocleg do Dingboche.

Robi się już coraz zimniej i zaczynamy odczuwać pierwsze objawy choroby wysokogórskiej: ból głowy, bezsenność i brak apetytu. Ale to chyba i tak najniższy wymiar kary wymierzony nam przez ukochane góry. Po drodze do następnej osady

Everest wyłaniający się za Nuptse widziany z drogi do Base Camp

spotykamy wielu ludzi znoszonych na plecach przez Szerpów. Męczą ich: ból głowy, rozstrój żołądka, zaburzenia wzroku, kłopoty z równowagą, apatia. Poznany dwa dni wcześniej Norweg prawie stracił wzrok i niestety musiał zrezygnować ze swoich ambitnych planów. A dwóch wcześniej spotkanych Polaków, członków klubu wysokogórskiego, zabrał helikopter. Mówi się, że przed chorobą wysokogórską ma ochronić wolne tempo wspinaczki, duża ilość wypitych płynów i zupa czosnkowa – lokalna specjalność, ale tak naprawdę to bardzo indywidualna sprawa. Kolejny etap wędrówki to droga do Lobuche (4910 m). Pogoda piękna, ale ponoć na dole turyści przeżywają koszmar. Nasz przewodnik Indra mówi, że w Lukli ponad 2500 osób czeka od pięciu dni na loty do Katmandu. Podobno zaczyna brakować żywności. Wszyscy miejscowi są zgodni co do tego, że takiego pochmurnego listopada nie było tu od wielu lat, a my przy pięknej pogodzie zbliżamy się do moreny czołowej lodowca Khumbu spływającego długim jęzorem spod Everestu. Pniemy się w górę kamienistą ścieżką i spoglądamy na ośnieżone Pumo Ri (7165 m). Lobuche, miejsce, w którym nocujemy, jest najbardziej surowe i prymitywne z całej naszej wędrówki. Jest niesamowicie zimno. W naszym „pokoju”, w którym przez kamienne ściany widać gwiazdy, temperatura spada do minus 6 stopni. O śnie nie ma mowy. Do tego tlenu coraz mniej i z oddechem ciężko. Chyba najgorszą rzeczą która nam dokucza jest zimno, a moment rannego wyjścia ze śpiwora wołałabym jak najszybciej zapomnieć!

Ranek wita nas słońcem. Wszystko dookoła pokryte jest szronem. Nad całą okolicą króluje ośnieżona Nuptse (7864 m). Za nią schowany jest Everest. Nie chce się już jeść. Nepalska kuchnia nie jest zła, oparta na ryżu, warzywach i jajkach z małą domieszką mięsa początkowo nam smakuje, ale po dziesięciu dniach marzy mi się kanapka z kiełbasą i musztardą. A gdyby do tego dorzucić ogórek kiszony... Przerynam marzenia i wyruszam do celu naszej podróży – ostatniej, najwyższej położonej osady Gorak Shep (5140 m). Nie spieszymy się, po pierwsze, aby zachować siły, a po drugie, widoki są tu niesamowite. Otaczają mnie najwyższe góry świata! Spełnia się moje marzenie!

Około południa osiągamy cel. Kilka baraczków, nad którymi króluje Pumo Ri – piękna, biała góra. Błękit połączony z białą gór oszałamia. Mamy dużo czasu, a pogoda wymarzona, więc po krótkim odpoczynku i misce ryżu, decydujemy się na podejście do Everest Base Camp (5364). Giganty są na wyciągnięcie ręki. Lodowiec i seraki (kanciaste bryły lodowe) tuż tuż. Słyszymy huk lawin schodzących z Nuptse. Hen w górze wylania się Everest (8848). Ogrom gór przytłacza. Jest pięknie! Baza jest pusta o tej porze roku i choć nie widać z niej samego Everestu, ma ona niesamowity klimat.

Drugi cel naszej podróży Kala Pattar (5550 m), najlepszy punkt widokowy, zostawiamy sobie na następny dzień. I to jest błąd, bo następny dzień wita nas wszechobecną mgłą. Męki podejścia niestety nie rozwiewają chmur i po godzinie oczekiwania w mrozie i wilgoci, zawiedzeni schodzimy w dół. Niestety, góry mają swoje prawa i człowiek musi je uszanować. Mamy jednak całą głowę pełną wczorajszych widoków i za to jesteśmy górom wdzięczni. Po kolejnej porcji ryżu z warzywami i dawce narzekań na pogodę, ruszamy w drogę powrotną. Zajmie nam tylko trzy dni. Zdecydowaliśmy się przyspieszyć, bo sytuacja z samolotami w Lukli jest dalej nieciekawa. Na szczęście niebo się rozjaśnia i możemy spokojnie schodzić. Praktycznie przez całą drogę powrotną towarzyszy nam piękna Lhotse i dumna Ama Dablam. Jesteśmy spokojniejsi, bo samoloty z Lukli startują już bez opóźnień. Podczas zejścia spotykamy wielu znajomych z praktycznie wszystkich stron świata. Razem wspominamy trudy podejścia, wymieniamy się adresami. To fascynujące, jak góry potrafią zbliżać ludzi.

Samolot z Lukli bezpiecznie wiezie nas do Katmandu. Zderzenie z zatłoczoną, owianą smogiem stolicą jest ciężkie. Pełni górskiego powietrza i przestrzeni z trudem odnajdujemy się w ciasnych, brudnych uliczkach. Ale już po kilku godzinach i tu zaczynamy dostrzegać piękno. Droga do Polski jest długa, zajmuje nam ponad 30 godzin. Ale jest o czym myśleć i co wspominać. Jest czas na szukanie nowego marzenia, o którym wiem już teraz, że na pewno będzie wyGÓROWANE.

mgr Liliana Sienkiewicz, SJO

Góra, która lśni – Kilimandżaro

Wrażenia ze zdobycia Kilimandżaro we wrześniu 2011 roku

Góry w różnych cywilizacjach na Ziemi odgrywają znaczącą rolę. Wyso-
kie i niskie, w kulturach znanego nam świata są miejscem szczególnym,
a nawet siedzibą bogów. Na szczytach gór zawsze się coś działo, czy to
w czasach pogańskich, czy w bliższej nam cywilizacji chrześcijańskiej.
A dlaczego na nie się wchodzi? – jeden z alpinistów rzekł: dlatego, że są. I trzymając
się tego stwierdzenia, po kilku wcześniejszych doświadczeniach we wspinaczce
z różnym skutkiem, (myśl o wejściu na Kilimandżaro powstała po wejściu na Joen-
kienen, o wysokości ledwie ponad 1500 m n.p.m., za Kołem Polarnym w Finlandii)
postanowiłem wejść na Dach Afryki, zwłaszcza że wiedziałem już jak zachowuje
się mój organizm na wysokości powyżej czterech tysięcy metrów.

W języku Masajów Kilimandżaro znaczy: góra, która lśni. Powszechnie wiadomo,
że ta góra wygląda jak stożek z jezorami białych plam śniegu, leży prawie
na równiku po stronie półkuli południowej i liczy sobie 5895m n.p.m. Z informacji
szczegółowych można wyczytać, że pierwszym Polakiem, który wszedł na szczyt
Kilimandżaro był zoolog Antoni Jakubski. Zrobił to w 1910 roku, w 21 lat
po pierwszym zdobyciu tej góry przez Niemców prof. Hansa Meyera i Ludwika
Portschellera.

Masyw Kilimandżaro składa się z trzech kraterów: po stronie wschodniej,
z piękną koroną, krater Mawenzi o wysokości 5150 m n.p.m: centralnie – krater
Kibo z Uhuru Peak (5895 m n.p.m.) – marzenie każdego zdobywcy, i po stronie
zachodniej trzeci krater – Shira (3943 m n.p.m.). Na takich wysokościach poten-
cjalnym zdobywcom doskwiera brak tlenu. Jedynym ratunkiem dla nich jest na-
tychmiastowy powrót na dół. Wejście najpierw na Lingman's Point – najniższy
punkt w koronie Kilimandżaro, a następnie dojście do Uhuru Peak na koronie
Kilimandżaro gwarantuje zdobywcy niecodzienne przeżycia estetyczne i emocjo-
nalne.

Wejście na szczyt Kilimandżaro nie jest tak proste, jak jest opisywane w prze-
wodnikach zachęcających do wspinaczki. Ból fizyczny, niezależnie od kondycji,
dosięga każdego w drodze powrotnej. Inne dolegliwości występujące u wędrowców
zależą od ich odporności na wysiłek, brak tlenu oraz możliwości adaptacyjne orga-
nizmu, np. do innej kuchni. Warto też dużo wcześniej zakupić i „obchodzić” dobrej
jakości buty trekkingowi.

Śniegi Kilimandżaro, fot. G Łoś

Na szczęście te dolegliwości mijają szybko, za wyjątkiem okaleczonych stóp...

Wiele tekstów, które czytałem o wspinaczce na szczyt wulkanu, opowiada o trudzie zdobywania najwyższego punktu Uhuru Peak na obrzeżach krateru Kibo. Natomiast żaden z nich nie mówi o urodzie tego miejsca. Niezwykła jest możliwość spojrzenia w nieograniczoną dal ponad chmurami, które oglądane z tej perspektywy są zadziwiające, inne niż z ziemi. Każdy wędrowiec widzi inny obraz. Chmury oglądane od góry układają się w niewyobrażalnie bogate, puchate kłębowiska i struktury.

Po osiągnięciu korony wulkanu jesteśmy świadkami niesamowitego wschodu Słońca (ostateczny szturm na szczyt odbywa się nocą). Łukowaty widnokrąg mierzony w setkach kilometrów, jarzy się ponad nocną czernią Ziemi najczystsza tęczę barw aż do pierwszego błysku promienia Słońca. Takiego wschodu nie można obejrzeć na nizinach. Po wschodzie Słońca koniecznie trzeba włożyć okulary chroniące oczy od promieni UV. Jeśli szczyt jest przysypany świeżym śniegiem, to ten, mimo ujemnej temperatury, szybko znika. Wygląda to jak biały papier w czarnobiałej grafice... Od południa zbrocze jest bogato usiane sterczącymi, ruchomymi, wulkanicznymi kamieniami, przypominającymi unistyczny obraz.

Jest zimno. Dodatkowo, chłód emitują ściany lodowców Kilimandżaro. Widoki są piękne, graficzne, zmieniają się zależnie od pozycji Słońca. Szkoda, że podziwiać je można tylko do godziny ósmej rano, o której to (bez względu na miejsce pobytu turysty) konieczny jest odwrót. Podczas schodzenia można obserwować nakładające się plany zbocza Kilimandżaro: widoczny jest błękitny szczyt korony wulkanu Mawenzi, który w nieskazitelnej przestrzeni łamie wszystkie wyobrażenia o wielkościach. Można także zajrzeć do wnętrza krateru, który wydaje się nietknięty ludzką stopą. O wielkościach trudno mówić, bo brakuje odniesień, a w górach nawet kilometr jest złudny. W kraterze oglądamy najprawdziwsze malarstwo. Na zboczu jakby rysunek ścieżki, a na dnie krateru olbrzymie głazy, rzucają ostre cienie na pastelowe sąsiedztwo płaszczyzn stoku. Właśnie one mogą fotografującym turystom służyć za główne motywy kompozycji ułożonymi przez naturę, wyrafinowanymi w kolorze tłami północnego zbocza krateru Kibo (Kilimandżaro).

Na szczyt prowadzi kilka tras z różnych stron. My zaczynamy wędrowkę od miejscowości Marangu, na wysokości 1700m n.p.m. Brama i szlak są chronione, a strażnicy uzbrojeni. Porterzy (tragarze) podlegają ścisłej kontroli wagi wnoszonych bagaży i żywności. Rezultatem tej kontroli jest panująca na całym szlaku czystość.

Pierwszy etap wiedzie przez las deszczowy. Sam szlak jest wygodny i dość szeroki, a wchodzący i radośni schodzący, mijają się bez kłopotów. Wchodzący idą bardzo wolno, takie tempo najlepiej ustalić sobie od początku. Las deszczowy jest gęsty, omszały, tajemniczy. W gęstych koronach drzew można dojrzeć małpy o cha-

Obóz pod Mawenzi, fot. G. Łoś

rakterystycznych, białych, puchatych ogonach. Podobnie, jak endemiczne rośliny, żyją tylko na tym obszarze.

Pierwszy nocleg w bazie Mandara na wysokości 2700 m n.p.m. Jedni nocują w rozstawianych namiotach, inni w drewnianych domkach – szałasach. Temperatura w nocy jest bliska zera, wyżej będzie jeszcze bardziej mroźno. A jesteśmy przecież w pobliżu równika!

Drugi etap zaczął się w pełnym słońcu. Otwartą przestrzeń porosła niższa roślinność, wśród której podziwiać można oryginalną, endemiczną lobelię.

Za czwartym mostkiem przerzuconym nad żlebem stoku mającą dachy bazy Horombo. Tutaj i na innych stokach rosną endemiczne drzewa – senesje kilimandżaro, bardzo fotogeniczne, zielone, odporne na panujące tu prawie zawsze mrozy. W bazie i na szlaku spotyka się spore ilości chronionych horombo – gryzoni, przypominających niewyrośnięte szczury, są one endemicznie związane z tym miejscem. W bazie warto się zatrzymać dłużej ze względu na aklimatyzację. Przy okazji można wybrać się na okoliczny szlak w kierunku Mawenzi.

W ciągu dnia pogoda jest bardzo zmienna, a wszystko tonie w przepływających chmurach. Do bazy Kibo idzie się przez kamienną pustynię. Surowy pejzaż zachwyca rozległością przestrzeni, a mijany Mawenzi, unikalną urodą. O godzinie osiemnastej jest już czarna noc. Jemy obiadokolację w kamiennym baraku bazy. Jest bardzo zimno. Zalegamy na pryczach, ale jesteśmy już odpowiednio ubrani i gotowi do wspinaczki. Przed północą wychodzimy na stok wulkanu, w czarną czeluść nocy. Drogę oświetlamy sobie latarką czołówką. Przez sześć godzin, kłucząc w prawo, to w lewo, prowadzą nas czarni przewodnicy. Pokonujemy ponad 1200 metrów w górę a co 200 m temperatura spada o jeden stopień. Brak tlenu bardzo szybko eliminuje niektórych z gry o wejście przynajmniej na Lingman's Point. Jednak nie nas. Zdobyliśmy Kilimandżaro!

dr Grzegorz Łoś, WA

Na szczycie,
Grzegorz Łoś – w rzędzie na dole,
pierwszy od prawej

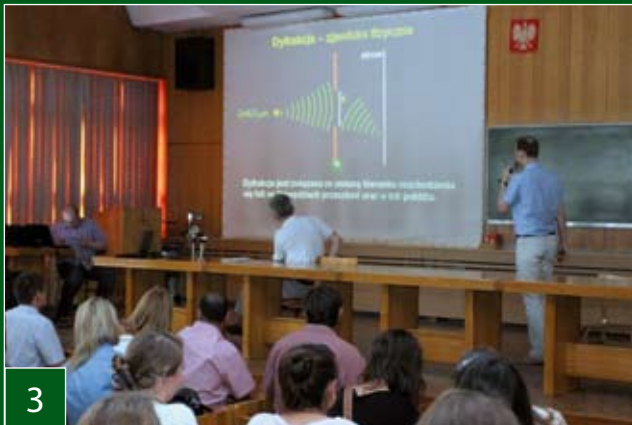

1

2

3

4

5

6

7

1,2. Dzień Otwarty Tylko dla Dziewczyn 26 IV 2012 r., fot. M. Sołodyna/SAF; 3,4. Kampania promocyjna na rzecz kierunków matematycznych, przyrodniczych, technicznych 23 V 2012 r., fot. M. Rokicka; 5. Białostok Job Days 1 III 2012 r., fot. M. Rokicka; 6. Zawody Eastrobo na WI 24 III 2012 r., fot. P. Tadejko; 7. Spotkanie promujące sieć Natura 2000 na WBiIŚ 29 II 2012 r., fot. M. Rokicka; 8. Produkcja reklamy telewizyjnej PB 9 III 2012 r., fot. M. Rokicka; 9. Erasmus Days na WZ 29 II – 1 III 2012 r., fot. T. Szejbut/SAF; 10. Erasmus Days na WBiIŚ 29 II – 1 III 2012 r., fot. M. Rokicka

8

9

10

REKTOR I SENAT
POLITECHNIKI BIAŁOSTOCKIEJ

uprzejmie zapraszają Studentów i Pracowników
na uroczystość

NADANIA TYTUŁU
DOKTORA
HONORIS CAUSA
POLITECHNIKI BIAŁOSTOCKIEJ

PROFESOROWI
ZENONOWI MROZOWI

Uroczystość odbędzie się 14 czerwca (czwartek) 2012 roku
o godz. 12.15 w Auli Dużej przy Wydziale Elektrycznym,
ul. Wiejska 45D

W programie występ Chóru Politechniki Białostockiej
pod dyrekcją prof. Wioletty Milkowskiej